GIUSEPPE NAVARRA

EPIGRAME ALESE

ANTOLOGIA EPIGRAMEI ROMÂNEȘTI

Volum ilustrat
de
NEBOIȘA ROSICI

EPIGRAME ALESE

Antologie, cuvânt înainte,
note și bibliografie
de
GIUSEPPE NAVARRA

EDITURA FACLA
Timișoara, 1985

CUVÂNT ÎNAINTE

EPIGRAMA este o specie relativ tânără în contextul literaturii noastre. Ea s-a ivit, în chip sporadic, pe la începutul secolului XIX, ca urmare a expansiunii exercitate de literatura franceză în celelalte țări europene. La vremea de atunci și chiar cu mult înainte, epigrama înflorise în Franța, ea fiind îmbrățișată de celebrități literare ale acestei țări. Chiar și scrierile grecilor și latinilor, primii și marii maeștri ai epigramei, ne-au parvenit, la un mod să-i spunem mai popularizator, tot prin intermediul cărții franceze. Este greșită acea teorie potrivit căreia epigrama românească ar descinde dintr-un eventual mariaj al epigramei latine cu strigătura populară. Din epigrama latină s-au inspirat foarte puțini autori, unul dintre aceștia putând fi umanistul Nicolaus Olahus (1493-1568), realizatorul câtorva epigrame remarcabile. În ce privește strigătura populară, ea a evoluat, în sensul unei accepțiuni orășenești, pe linia răvașului de plăcintă, subspecie pe drept neacceptată de literatură, datorită caracterului său primitiv. Se poate spune așadar, că epigrama românească își trage primele seve din mai vârstnică sa rudă franceză, deci de pe un tărâm deosebit de bogat în tradiții culturale:

Cum aminteam, pe la începutul secolului XIX, epigrama își anunță prezența în scrierile unor autori români. Iancu Văcărescu, Alexandru Hrisoverghi, Anton Pann, Constantin Bălăcescu, Grigore Alexandrescu și alții, scriu epigrame fără pretenții de perfecțiune sau de originalitate. În 1861

apare o cărticică de N. T. Orășanu, intitulată *Ilustrii contimpurani,* cu subtitlul „satire și epigrame politice”. Dar chiar și ceea ce autorul denumea „epigrame”, tot niște oarecari poezii satirice erau, ele fiind caracterizate prin lungimi și mecanisme improprii speciei de concentrație spațială și spirituală, care este epigrama. Opt ani mai târziu, în 1869, este editat volumul *Ielile* - „grame și epigrame politice”, semnat de *O companie de glumeți,* pseudonim în spatele căruia s-ar părea că se ascunde poetul Dimitrie Bolintineanu*. Din cele 200 de epigrame cuprinse în pagini, peste 130 îmbracă haina de catren sau de distih, prefigurându-se astfel forma definitivă a epigramei contemporane. Dar, deși acest volum reprezintă actul de naștere al cărții de epigramă românească, și el este tributar epigramei de import, unele dintre materialele cuprinse fiind traduceri și localizări.

Odată cu ivirea în arena literară a lui Alexandru Macedonski, epigrama poate fi socotită o specie de sine stătătoare în literatura noastră. Macedonski este autorul câtorva zeci de epigrame, unele dintre ele fiind demne de antologii. De fapt, Macedonski este purtătorul de cuvânt al unei generații eliberate. Independența națională fiind obținută, scriitorii încep să fie preocupați de ceea ce se petrecea înăuntrul hotarelor țării. Din acest motiv

---

* Multă vreme s-a presupus că acest volum ar fi o culegere colectivă și nu o lucrare de autor, părerea fiind influențată de acel pseudonim colectiv - *O companie de glumeți*. Dar în ediția postumă de *Poezii* de Bolintineanu (Ed. Socec, 1877), anume în prefață, se află un indice al tuturor lucrărilor publicate de poet în timpul vieții, indice care cuprinde și volumul de epigrame. Titlul este specificat și în *Istoria literaturii românești de la origine până în zilele noastre* de prof. Gh. Cardaș (1939 - p. 266), în *Istoria literaturii române de la origini până în prezent* de George Călinescu (Fundația pentru literatură și artă, 1941 - nota bibliografică aferentă cap. Romanticii macabri și exotici, p. 898), precum și în *Opere* de Bolintineanu, vol. I, ediție îngrijită de Teodor Vîrgolici (Ed. Minerva, 1981 - p. LXXVIII).

epigrama proliferează, având la început un caracter strict politic, aria sa de acțiune tinzând spre diversificare cu câțiva ani mai târziu. Este perioada când epigrama apare în creația unor scriitori consacrați, printre aceștia figurând, alături de Macedonski - Eminescu și Caragiale.

În sfârșit, tot în acel timp apar și epigramiștii propriu-ziși. Finele de secol XIX este marcat de publicările unor cărți de epigrame semnate de Giordano, Radu D. Rosetti, Ion Ionescu-Quintus și Vero, nume de rezonanță ale speciei, care pun bazele tradiției epigramatice românești. De acum, editarea volumelor de epigrame se face cu o oarecare frecvență, demonstrându-se astfel că și în acest domeniu al literaturii - sau poate mai ales în acesta - sunt *„mulți chemați, puțini aleși”*. Dintre cei *„puțini”*, pe lângă cei mai sus amintiți, se disting alți maeștri ai speciei: Vasile Bogrea, Const. C. Brăiescu, Valentin Bude, Cridim, Alexandru Gh. Doinaru, Sofronie Ivanovici, Șt. Ivanovici-Terențiu, I. Gr. Periețeanu, George Ranetti, Const. Rîuleț, D. Simionescu-Simicel, Teleor și alții. Totodată sunt editate destule volume sterpe, semnate de veleitari, existența lor fiind de natură să discrediteze această specie fragilă și cu statut oscilant.

Anul 1925 marchează un moment important în istoricul epigramei românești. În acest an se publică *Epigrame* de Cincinat Pavelescu, *Epigrame și epitafuri* (postum) de Ion I. Pavelescu și *Stihuri și epigrame* de Giordano, trei volume de referință, ultimul fiind însă supus unor reminiscențe de manieră specifică veacului trecut. În continuare sunt consacrați autori ca I. St. Bogza, N. Crevedia, Florin Iordăchescu, Dion Mardan, Tudor Măinescu, Mircea Pavelescu, Aurelian Păunescu, Ion I. Mioc, Ion Pena, Leonida Secrețeanu și alții, dar ca o figură cu totul aparte se desprinde Al. O. Teodoreanu, ilustrul Păstorel, personaj al cărui mit persistă și astăzi, e drept, mai mult în lumea scriitoricească.

Odată cu aruncarea țării în război, epigrama, ca și alte specii literare, intră într-o degringoladă din care își va reveni cu greu, peste mulți ani, mai precis, după 1965. Este perioada în care două grupări de entuziaști înființează la Timișoara și la București, cenaclul „Ridendo” și respectiv Clubul epigramiștilor „Cincinat Pavelescu”. Epigrama își aflã loc în paginile unor publicații, apar volume colective și de autor, au loc întâlniri ale epigramiștilor cu publicul. Catrenul cu poantă este adoptat ca o armă critică îndreptată împotriva tarelor omenești perpetue, ca și în contra stărilor de fapt neconforme cu legile scrise și nescrise ale orânduirii noastre socialiste, aportul epigramei fiind în acest sens reparatoriu, întrucât, datorită conciziei speciei, obiectivul este fixat și criticat fără dubiu.

O antologie, *Epigramiști români de ieri și de azi* (1975), îngrijită de N. Crevedia, aruncă mai mult priviri retrospective, ea constituind o reeditare adăugită și revăzută a antologiilor publicate în 1933 și 1934 de către N. Crevedia și A. C. Calotescu-Neicu. Revirimentul epigramatic este consemnat și de o altă antologie, de această dată exclusiv contemporană, *Dansul săbiilor* (1975). Alte două antologii, ambele consistente, *Epigramiști români de azi* (1979), alcătuită de Mircea Trifu, Dumitru Munteanu, Giuseppe Navarra și George Zarafu, precum și *Cadențe epigramatice* (1979), apărută sub îngrijirea lui M. Trifu, fixează cu sentențiozitate resurecția speciei. În fine, antologia *Epigramiști cu sau fără voia lor* (1983), alcătuită de G. Navarra și G. Zarafu, vine pentru a demonstra că mai toate numele de elită ale literaturii române au cochetat cu epigrama.

Antologia de față își propune un specific aparte în raport cu cele enumerate mai sus, anume, ***cuprinderea doar a unui singur catren din creația fiecărui epigramist***.

Paradoxal, dar procedeul este pe de o parte inechitabil, iar pe de alta, democratic. Inechitabil, deoarece îl plasează pe autorul consacrat, pe picior de egalitate cu cel căruia nu i-a reușit decât o singură epigramă în întreaga sa „carieră”. Democratic, tocmai pentru că oferă categoriei la urmă amintite, șansa, altfel imposibilă, de a figura într-o antologie. Așadar paginile ce urmează îi înmănunchează pe toți autorii români din toate timpurile, bineînțeles, doar pe cei care au realizat într-o viață, cel puțin o epigramă cu caracter antologic. Selecția a fost făcută în baza unui criteriu inspirat de o sentință a lui Al. O. Teodoreanu: „Nu există volum de epigrame. Există numai una sau două epigrame care au servit de pretext pentru tipărirea unui volum. Și încă...”[**]. Astfel, chiar dacă nu întotdeauna am reușit depistarea acelei epigrame-nucleu, la care se referă spusele lui Păstorel, credem că prea departe de ea nu ne-am aflat. Oricum, antologia constituie, sperăm, un rezumat atrăgător și expresiv al unei activități literare devenită tradițională în țara noastră. Desigur, ultimul cuvânt îl are cititorul, arbitrul suprem, căruia îi consacrăm această întreprindere de loc facilă. Îl invităm să se pronunțe.

Giuseppe NAVARRA

[**] *Epigrama*, an I, nr. 1, decembrie 1938, p. 3.

Nu-s filozof, nu-s nici istoric,
Nici doctor din Paris sau Bonn,
Ci pur și simplu un bufon
Ca bietul Yorik.

Și ca bufon tot una-mi este
De m-o-ngropa când am să mor,
La Bellu sau la Elsinor...
Cu toate-aceste,

Când râs și plânset au să tacă
Și însumi eu voi putrezi –
Tot mi-ar fi dulce într-o zi
Atuncea, dacă

Vreun filozof, sau vreun istoric
Privindu-mi tidva cu regret,
Ar exclama ca alt Hamlet:
Sărmane Yorik!

Șt. O. IOSIF și Dimitrie ANGHEL,
(Din *Caleidoscopul lui A. Mirea*)

Lui Al. Clenciu

Când îl văd sosind pe Clenciu
Îmi arunc cât colo trenciu',
Fiindcă știu că n-o să plouă
Cu vreo epigramă nouă!
1979

Ion ACSAN

Unui pictor începător

Între tine și Rembrandt,
Un contrast îmi vine-n gând:
El e pictorul flămând,
Tu ești pictorul flămând!. ..
1939

Dumitru Ioan ALBOTA

Unei cititoare pasionate

Se cunoaște după cărți
Că faci deseori lectură:
Sunt în foarte multe părți
Mâzgălite cu untură.
1933

Al.C. ALDEA

Prostia

Privind fără-ncetare
Prostia omenească,
De lung urât cuprinsă,
Eternitatea cască.
1875

Vasile ALECSANDRI

Pe mormântul unui „băutor"

Mă obsedă gândul fix
Că-n Infern e admirabil...
Însă, ca lichid potabil,
Ai doar apele din Stix[1]!

[1] Fluviu al Infernului, în mitologia greacă.

1939

Alexandru ALTENLIU

Trufașilor

Ăștia sunt niște bolizi
Care-n lume strălucesc...
Par măreți, par și solizi,
Câtă vreme nu pleznesc.
1909

AMARGO

Unui prost[2]

Între capul tău și luna
E o diferență doar:
Luna e-n eclipsă rar,
Capul tău - întotdeauna.
1905

N. ANGHELEANU

Unui orator

Când ascult al tău discurs,
Îți spun drept că mă uimește -
N-am nimic de regretat...
Nici măcar că se sfârșește.
1886

George ANGHELESCU

Zicală

„Dacă n-ai bătrân, să-l cumperi”,
Zice o zicală sacră
Ce nu cred că se aplică
Unde-i vorba despre soacră!
1941

Anton ANGHELUȚĂ

Unei dudui

Ești atâta de suavă,
Că la viață de n-aș ține,
N-aș mai cumpăra otravă,
Ci te-aș săruta pe tine.
1939

Ion P. ANTONESCU

Celui care fuge de răspundere

Încerci să scapi, precum se vede,
Cum cată strutul să dispară...
Îndreptățită, lumea crede
Că ești... doar ce-a rămas afară!
1972

Ilie APOSTOLESCU

Unui talent neînțeles

Chiar dacă plouă, dacă ninge,
Își poartă crucea solitar,
Cu zece tomuri sub meninge
Și-o epigramă sub... tipar.
1983

Ion ARCAȘ

Unui lățos

Băiatului, crescându-i coama,
Ar vrea s-o lege-ntr-o codiță –
Știind de ani mai mulți că mama
Dorea să aibă și-o.. . fetiță.
1974

Ion ARCUDEANU

Amicul

Are-o fire minunată

Strălucitul meu amic;
Nu refuză niciodată,
Însă nici nu dă nimic.

Tudor ARGHEZI

Palavragiul

Ins ce-alege-un subiect
Și-l dezbate cu-nfocare,
Închizând un cerc perfect
Chiar la punctul de plecare.
1980

Sin ARION

Uneia

Ce ciudat! Această fată
Cu un trup ce te-nfioară,
A rămas nemăritată...
Pentru-a nu știu câta oară!
1983

Ioan ARNDT

Unui plagiator

Fiu al operelor tale,
Poate-i fi de-acu-nainte:
Pân-acuma, deocamdată,
L-ale altor ești părinte!

Constantin BACALBAȘA

Epitaf unui vânător

Stingher, uitat în colț retras,
De ani și ani îl ține huma;
Doar iepurii în care-a tras
Sunt fericiți. Trăiesc și-acuma!
1972

Nicolae BADEA

La moartea unui actor

Soața și cu mama mare
Suspinau lângă sicriu:
Cel de sus să-i dea iertare,
Că talent... e prea târziu.
1965

Ștefan BALACI

Epitaf

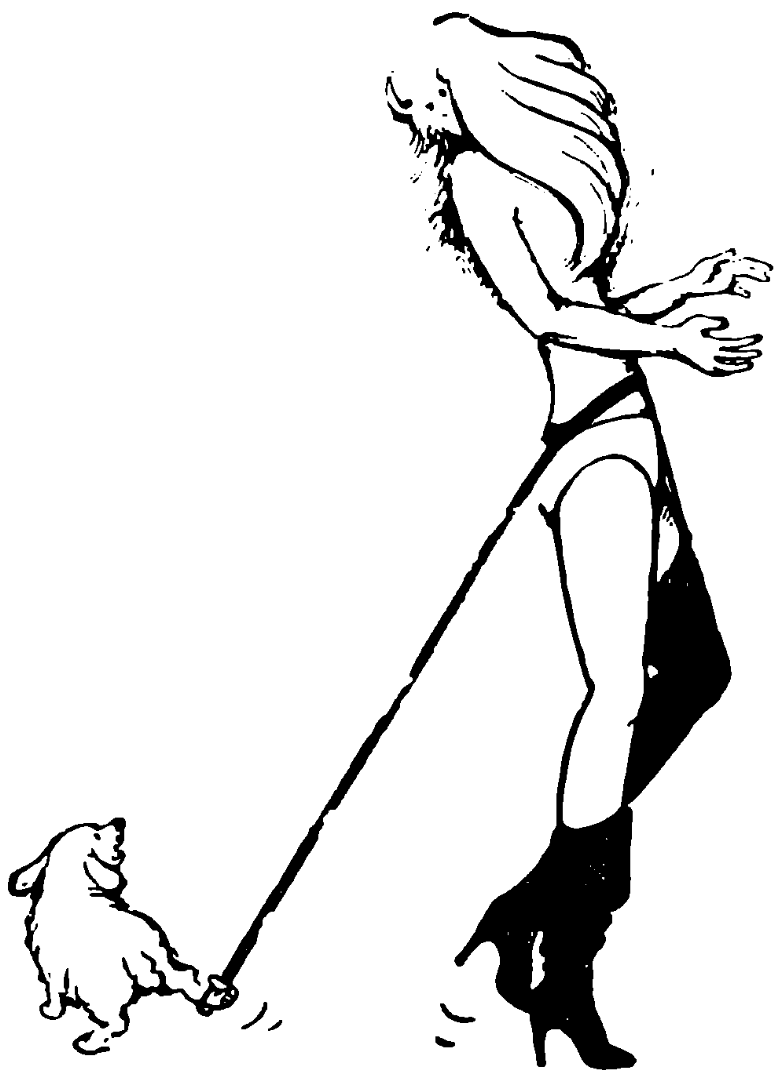
Bătrânii spun că nu se poate
În viață să le ai pe toate;
Doar lui, moșneag cu părul sur,
Nu i-a lipsit nici un cusur.
1982

Ion N. BARBU

La nunta unui poet[3]

La nunta ta cu-atâtea bucurii,
Toți cititorii ne-am gândit a-ți cere
Vreo patru săptămâni să nu mai scrii,
S-avem și noi... lună de miere.
1989

Pompiliu BARBU

Ghinion

Când i-am cerut odată mâna,
Întâi m-a refuzat, păgâna,
Dar, insistând, m-a acceptat
Acum regret c-am insistat!
1939

Alexandru BAȘTURESCU

Unui profesor de astronomie

N-ai telescop și nici lunete,
Dar cumpătul tu nu ți-l pierzi:
Îți dai cu capul de perete
Și văd elevii stele... verzi.
1938

N. BĂRBULESCU

Cineva mi-a spus că sunt taciturn

Că sunt tăcut, o știu prea bine
Și nici nu pot altfel să fiu;
Ce vrei să-ți spun? Minciuni nu știu
Și adevăruri sunt puține.
1938

Zaharia BÂRSAN

Cărți pe sub mână

Mi-s foarte dragi librarii, dar
Un gând necruțător m-apasă –
Să pot striga și nu-n zadar:
— De-acum... cu cărțile pe masă!
1979

Adrian BECHERETE

Pe stradă

Am întâlnit o fată dulce,
Încântătoare, dar distrată.
Părea că-i gata să se culce,
Atât era de dezbrăcată!
1979

Sorin BEIU

Unuia care vrea să se însoare

Socru-său, pensionar,
Îi mai dă iubitei fete,
Zestre, ceasul de perete;
Dar el vrea... „de buzunar”.
1948

Claudiu BEJAN

Unui poet

Amicu-și duce-ncet, încet,
Un trai de treburi frământat;
În timpul liber e poet.
(Noroc că-i veșnic ocupat.)
1975

Gheorghe BELEI

Epigramă

Nici sunete de harfă, nici clavir.
Surâs tăios - dar nu o lătrătură.
Să fie toate spuse cu măsură,
Căci versul e satiric - nu satir.
1973

Pavel BELLU

Epitaf

Ce folos c-a fost un nume
Și o forță, mai-nainte...
A murit uitat de lume,
Fiindcă lumea-l ține minte...
1932

Jack BERARIU

Minunea secolului

Minunea, iată, s-a-ntâmplat:
Un prost sadea s-a vindecat!
Dar mulți se-ntreabă: în ce fel
Prostia a scăpat de el?!
1982

Corneliu BERBENTE

Pasărea Phoenix

Când o să-i moară soacra, cică,
De-ar fi s-o-ngroape chiar în drum,
El n-o s-o ardă, că-i e frică
Să nu se nască iar... din scrum!
1940

Gh. BERDAN

Nuntă cu dar

A cunoscut întreg orașul –
Ba, până chiar și suburbanii –
Un mire ce-și găsise nașul
În socrul ce-a fugit cu banii!
1976

Corin BIANU

Poezie și proză

I-am spus: „Ce tonuri minunate!...
Îmi pare cerul un pastel!”...
Ea mi-a răspuns: „Da, ai dreptate,
Mi-aș face-o rochie la fel”!
1941

Alexandru BILCIURESCU

Unui fabricant de biscuiți

Când cucerește-o fată, tipul –
Prin fel de fel de exhibiții –
El îi iubește fetei chipul,
Ea îi iubește biscuiții!
1943

Artur BLASCIOC

Unor soți cu diferențe mari de vârste

Nu-i o altă motivare
Că-mpreună țineți pasul:
El îți dăruie ce are,
Tu-i asiguri parastasul.
1979

Valentin BLEOANCĂ

Edilitară

Au mașini la îndemână
Și ne scapă de gunoi
De trei ori pe săptămână,
Deci din două-n două joi!
1979

Mircea BOGDAN

Unui poet care mă tot întreabă dacă i-am citit cartea

Nici un păcat n-am săvârșit
Că opul nu ți l-am citit;
Poate-o s-o fac, dar sunt dispus
Să-l cumpăr de la „preț redus”.
1979

Maliu BOGOE

Unui pelerin științific

L-am revăzut, întors din Roma:
Pășea domol, clipind din gene –
Și-am înțeles că sfânta lene
Intactă și-a păstrat aroma.
1926

Vasile BOGREA

Femeilor

Femei ce-n cale mi-ați ieșit,
Spre ce limanuri m-ați fi dus,
De vă spuneam când v-am iubit,
De vă iubeam, când v-am tot spus?
1935

I. St. BOGZA

Dreptul la dragoste

— Ești bătrân, bade Ioane,
Că abia mai sprijini bâta,
Dar te uiți după codane…
— Cum, nepoate, nici atâta?
1979

Ștefan BOITAN

* * *

Lița vrea a-mi fi soție,
Eu nu voi, căci e bătrână.
Mai bătrână ea să fie,
I-aș da poate a mea mână.
1869

Dimitrie BOLINTINEANU

Unui „maestru”

Tu zburzi pe înspumate creste,
Iar eu pe-aproape de nămol...
Regret, nu pot pluti, maestre,
N-am stilul tău frumos.... și gol.
1981

Ioan BOLOCAN

La moartea palavragiului

Lume multă în ogradă –
Curioasă ca oricând –
Se înghesuie să vadă
Cum îi șade lui... tăcând.
1980

Lala BOLOCAN

Pe mormântul snobului

Întristarea lui adâncă
Poate de acolo vine,
Că nu știe bine încă
Unde stă și lângă cine.
1976

Apollo BOLOHAN

Ciubucarul

E cinstit și exigent,
Dar nevasta-l face-atent
Și atâta-l cicălește,
Că sărmanul om... primește!
1983

George BOSSUN

Unui astronom amator

Vrea să-și cumpere lunetă
Să observe o cometă
Care, după cum știm noi,
Șade la etajul doi.
1963

Florica BOȚU

Unuia care-și bătea joc de chelia mea

Da, am chelie-ntr-adevăr,
Și-nghit acest al soartei hap;
Vezi, eu am cap și nu am păr,
Iar tu ai păr și nu ai cap.
1940

I. Al. BRAN-LEMENY

Unei cochete

„Vai! Capul mi-am pierdut!”, a zis
Când a greșit întâia oară...
Probabil că l-a regăsit
Căci s-a grăbit să-l piardă iară!...
1913

Constantin C. BRĂIESCU

Unui elev

Nici matematica nu-i grea,
În cazul când te ții de ea,
Dar nu-i ușoară nici o carte,
Dacă te ții de ea.. . departe.
1963

Gh. BREHARU

Sinceritate

Eu, care te-nșelam cândva,
De ai voi fi supusul tău,
Că-s vinovat și-mi pare rău...
(Pe-atunci, spun sincer, nu-mi părea!)
1979

Pavel BUCȘA

Unui poet

La vârsta dumitale de acum,
Poeți celebri nu aveau VOLUM,
În timp ce dumneata, cu mare-alai,
Scoți trei pe an... și tot nu-l ai!
1973

Valeriu BUCUROIU

Unui reformator al limbii

Toate vorbele uzate
Vrea din nou să le boteze:
El nu prinde-o fată-n brațe,
Ci o-nchide-n paranteze.
1905

Valentin BUDE

Certificare

Pe mormântu-i, un erete
A scăpat un „ou" bizar;
Admirabilă pecete
Pe-un destin de găinar.
1976

Gheorghe BULIGA

Unei văduve

Să-ncerc să-ți recomand un schit,
Adesea, doamnă, m-ai rugat;
Un altul nu-i mai nimerit
Ca brațele unui bărbat.
1940

St. S. BURADA

Unor fete visătoare

O, fetelor, virtutea nu e
Decât un înger ce vă suie
Deasupra lumii de păcate...
În care-apoi, cădeți mai toate...
1910

N. BURLĂNESCU-ALIN

Unui demagog

— Murdăria deranjează,
Supără și poluează,
Are grave consecințe...
Zise el, mâncând semințe.
1978

Gheorghe BUȚIU

Unui avocat, fost magistrat

Ai părăsit magistratura?. ..
De mult și ea te părăsea!

Îmbrățișezi avocatură?
... Dar nu te-mbrățișează ea!
1921

Constantin BUZDUGAN

Epigramă

Patru versuri cât mai scurte:
Trei îți fac un pic de curte,
Iar al patrulea, cu haz,
Te ciupește de obraz!
1976

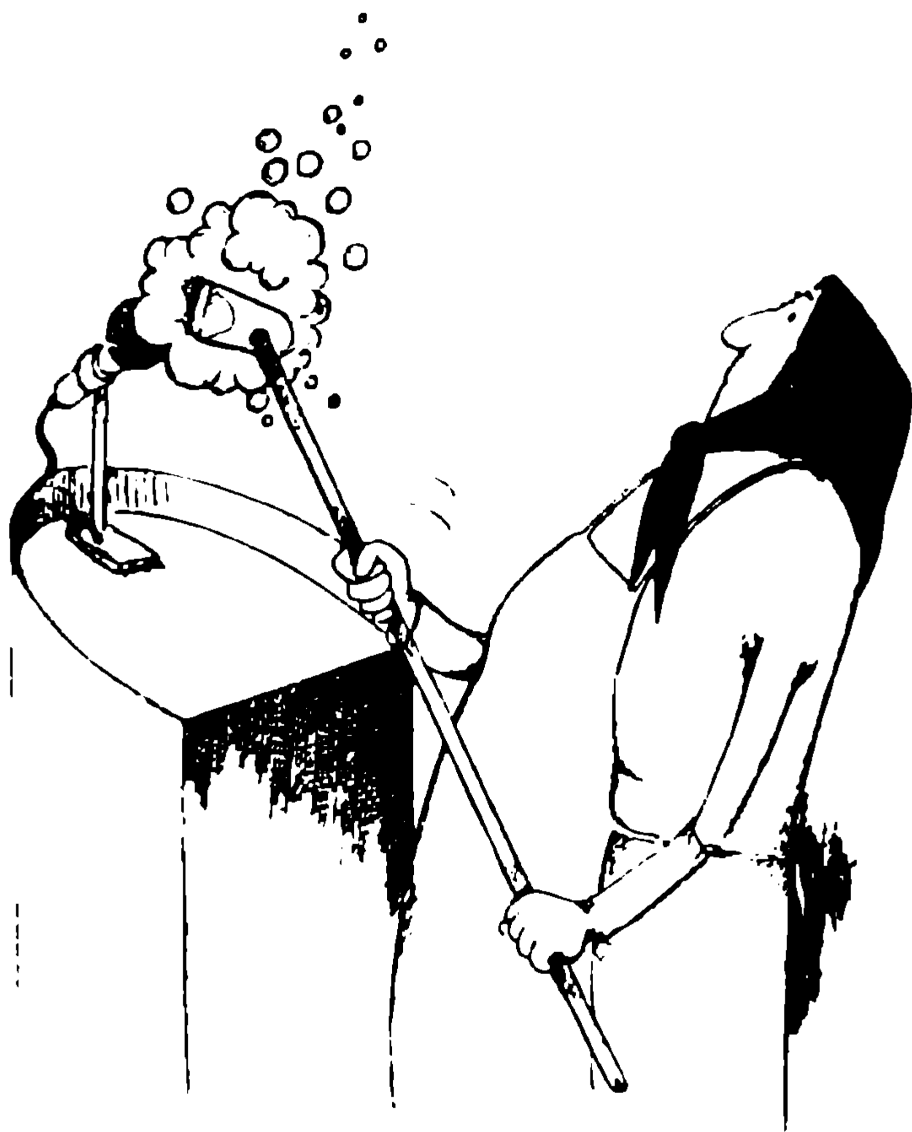
Virgil CACINSCHI

Pe Dunăre de-ar curge vin...[4]

O, ar fi fenomenal!
Mai mult ca-n literatură,
Păstorel - pe litoral –
Ar umbla din gură-n gură!
1940

Ion CALBOREANU

[4] *De-ar curge pe Dunăre vin...* - volum de epigrame și poezii de N. Georgescu-Cocoș, dedicat lui Păstorel (Al. O. Teodoreanu), care este și eroul acestor scrieri. Titlul modificat al volumului a constituit tema unui concurs organizat de revista *Epigrama* (1939), unde a fost prezentată și epigrama lui I. Calboreanu. În epigramă e vorba despre cele trei guri prin care Dunărea se varsă în Marea Neagră.

Sistem

L-am întrebat pe-un cunoscut
Cum de-a ajuns așa bogat,
Și mi-a răspuns că i-a vândut
Pe-aceia ce l-au cumpărat!
1974

Constantin CALOTĂ

Epitaf

Avocatul Igrec zace
În acest lăcaș de lut
Și-n sicriu-i veșnic tace
Cum la bară a tăcut.
1939

Horia CALVINI

Unui filozof pleșuv

Măiastră-i Natura!
În veci nu greșește,
Ci toate le pune la loc potrivit:
Deasupra o Lună, sub care domnește
O noapte adâncă și fără sfârșit!
1893

I. L. CARAGIALE

Unui confrate

Am râs spontan, un râs ca spumă,
La epigrama ce-ai citit;
Și râd în hohote și-acuma,
C-așa sunt eu: un ipocrit!
1975

George CARANFIL

La portretul fiicei pictorului

Privesc portretu-n care tatăl
Te-a prins sub pasta lui de foc.
Mai bine te-a făcut el singur,
Decât cu mama la un loc.
1967

Virgil CARIANOPOL

Unui sfătuitor

Din sfaturi ți-ai făcut colind,
Dar știm un singur lucru noi:
Că, orb pe orb povățuind.
Se duc de râpă amândoi!
1941

I. D. CASSANDRU

Unui medic

Văzând că pacientul iar
Veni la dânsul fără dar,
Îi zise medicul țâfnos:
— Să fii matale sănătos!
1977

Mircea CAVADIA

Pisica[5]

Pisica mea cu ochi de chihlimbar
M-alintă când n-o iau în samă, dar

---

[5] În volumul *Fluturi de noapte,* Otilia Cazimir publică un ciclu de 37 catrene, incluzându-l și pe cel selecționat de noi. Fără ca autoarea să specifice, ciclul îi este adresat lui Topârceanu.

Mă zgârie cu unghiile-i fine
Când n-o alint - căci samănă cu tine.
1927

Otilia CAZIMIR

Lui Sașa Pană

Nu vreau să te-nțep cu ură,
Dar e lesne-literatură
Să-ți pierzi vremea de pomană
Cu-așa gânduri *ș-așa pană!*
1938

Ion CĂLIFAR

Lui Teleor[6]

D. Teleor e-al epigramei rege.
Slujbașii lui: epigramiști o mie –
Ei fac conceptele și, se-nțelege,
El, ca un rege, numai le subscrie!
1901

Panait CERNA

Unei fete

Toată lumea ție-ți spune:
„Ești frumoasă de minune!” –
Frumusețea ta, se știe,
Se găsește-n farmacie.
1945

Adrian CERNĂU

Premiile literare

Tot cercetând jurisprudențe,

Juraţii au votat cinstit:
Străini de orice influenţe,
Au premiat ce n-au citit.
1978

Laurenţiu CERNEŢ

Unui plagiator al lui Vlahuţă

De-ai descris atât de bine,
E-ntâmplare chiar firească,
De gândim că-avut-ai muză
România.. . *pitorească.*
1914

Lorin CESANU

Învârteală

Omu-acesta colosal,
Şef serviciu personal,
A ajuns, cotind pe cale,
Şef... servicii personale.
1983

Pavel CHERESOU

Unei „păsări de noapte”

Graiul ei fenomenal
I-a pierit, precum se ştie:
„Ciugulind” într-un local,
A ajuns în „colivie”!
1988

Petru CHIRA

Unui poet începător

Și făr’ a-mi spune, văd ușor
Că ești poet începător.
Un singur lucru m-a mirat
Abia-ncepuși - și-ai terminat!
1942

Aurel CHIRESCU

Unui semidoct

Cultura e un dat universal
De care nu se-atinge, pe motiv
Că i-ar părea cu totul neloial
Să-și însușească bunul colectiv.
1076

Gheorghe CHIRILĂ

Unui poet

Ajunse-n pragul disperării
Poetul de ținută-aleasă...
Bătând la poarta consacrării,
I s-a răspuns: - Nu sunt acasă!
1983

Grigore CHITUL

Unor tineri căsătoriți

Trecând-o pragu-n brațe, el, ca mire,
Făcu-n bucătărie primul pas;
De-atunci a avansat fără oprire,
Dar ea și azi acolo a rămas.
1974

Angela CHIUARU

Precautul

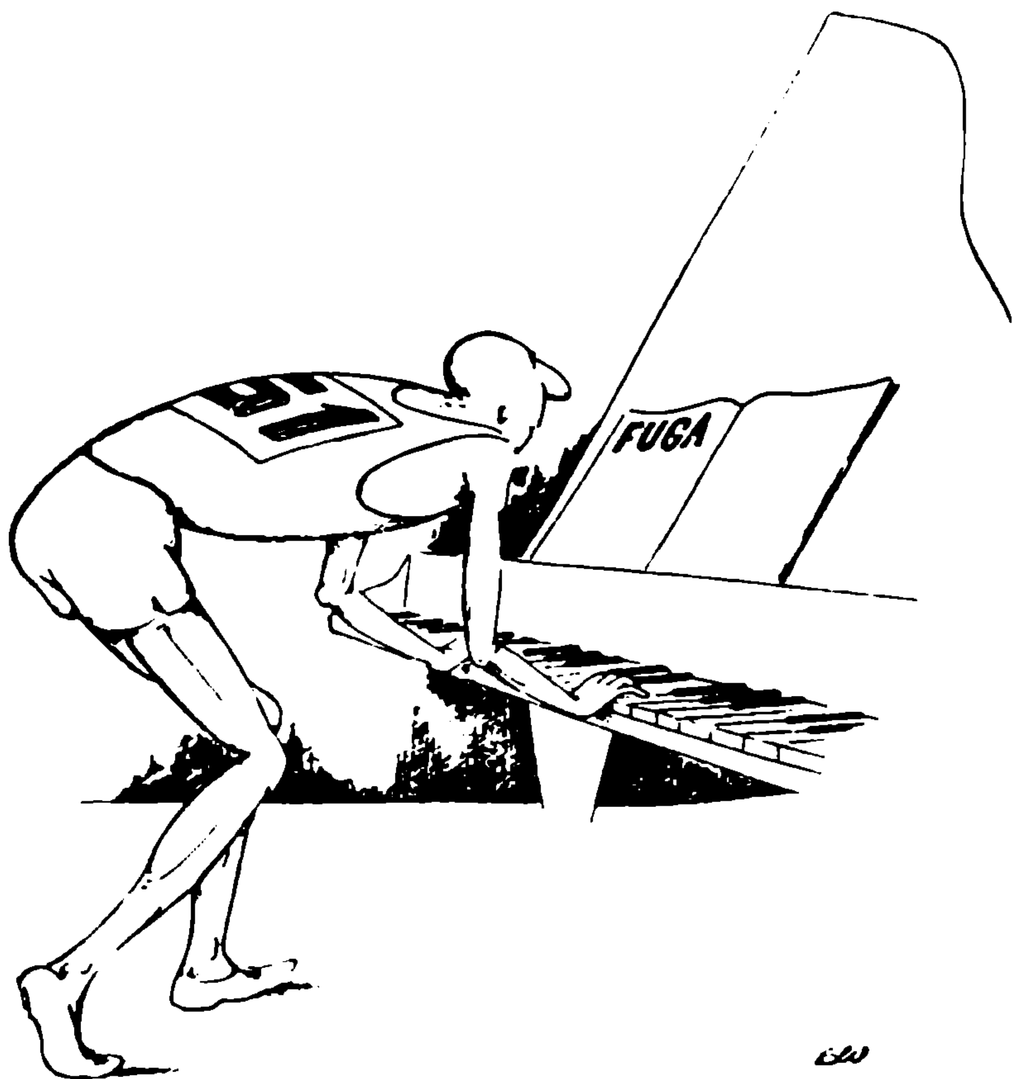
Goni din jurul ei băieții
Și-n gelozia lui de foc
Chiar și din cărțile de joc
A scos, bănuitor, valeții...
1974

Ilie CIOBESCU

Autoepitaful curtenitorului

Stimată doamnă, te conjur,
Oprește-te puțin din cale!
Te rog mă crede, pot să jur,
Sunt la picioarele matale.. .
1980

Petre CIOCLU

FUGA

Unui parizian

Gicu, galben de mânie,
S-a sculat și-acum trăznește.
Ce-a visat, nici el nu știe,
C-a visat în franțuzește!
1897

Virgiliu CIOFI.EC

Unuia care nu-și achită întreținerea

Primind o casă,-n consecință,
A mulțumit emoționat...
Pe urmă, drept recunoștință,
El a rămas... îndatorat.
1965

Al. CIUCLEA

Unui chirurg

Recunosc, ai înclinație,
Îți admir chiar dibăcia...
De-o să-mi faci vreo operație,
Sper să fie-autopsia.
1979

Mircea CIUGUDEAN

Unui poet

Cartea ta e un tezaur
Unde aflu, pas cu pas,
Un filon curat de *aur-*
ea mediocritas...
1972

Andrei CIURUNGA

D-na Bulandra a fost pensionată de la Conservator

A fost pensionată doamna,
Să ierte, deci, și versul meu:
Conservatorul, știu, conservă,
Dar orișicât... nu e muzeu.
1940

Dem. Ben. CÎRÎC

Îndoială

Iubito, dacă nu mă-nșel,
Când eu mă aflu lângă tine
Îți bate inima la fel...
Dar numai tu știi pentru cine!
1974

Vasile COBAN

Unui pripit

C-ai spirit mult de afirmare,
O zici și te aprob profund;
Tu ești de tipul celor care
Sparg gheața - și se duc la fund!
1972

Aurel CODREAN

Unei suportere gălăgioase

Nu-i plămădită dintr-un val,
Nici grația nu-i ține trenă...
Dar, după șuier și scandal,
Înclin să cred că-i tot... sirenă.
1962

Mircea CODRESCU

Unuia care i-a dăruit iubitei un ruj de buze

Cadou-i practic, n-am ce zice,
Că - fie vorba între noi –
Ce-ai dăruit, iubite-amice,
Primești în rate înapoi!
1939

Dan COMAN

Destin

Adeseori prin parc ei au trecut
Ducând de lanț potăile pe-alei...
Cățeii lor așa s-au cunoscut
Și, prin reacție *în lanț,* și ei!
1975

Const. CONSTANTINESCU

Unui șofer începător

Ca oricare trecător
Mă feresc de el când vine:
Dacă e începător,
Poate-ncepe chiar cu mine!
1967

George CONSTANTINESCU

Orchestră

E culmea „nevinovăției”
Și, într-un fel, a melodramei,
S-acoperi trâmbița prostiei
Cu muzicuța epigramei!
1974

Ghiocel CONSTANTINESCU

Bețivul pe litoral

După șapte, opt pahare,
Zise el, în zeflemea:
„De-aia este marea mare,
Că nu-i nimeni să o bea!”
1978

Iancu CONSTANTINESCU

Unei fete

Când a surzit, amar plângea:
În lume ce s-o face ea?...
Dar astăzi nu mai este tristă,
Că s-a făcut telefonistă.
1933

N. CONSTANTINESCU-COSSY

Unui „spadasin”

Ca adversar, eu nu-ți port pică,
Nici nu te socotesc minor;
Dar nici n-am să te cred pisică –
Când șoarecii te știu de-al lor.
1976

George CORBU

Unei actrițe

Îți vine rolul ca mănușa
Și stai în el cu trup și glas,
La fel cum șade corcodușa
Într-un compot de ananas.

1982

Emilian CREMER

Cafeneaua

„La Capșa”[7], unde vin toți seniorii,
Local cu două mari despărțituri:
Într-una se mănâncă prăjituri
Și-n alta, se mănâncă scriitorii!
1930

N. CREVEDIA

Iubitei

... Ai inimă de aur... Fie...
Să zic ca tine și să tac;
Dar, ce bizară-anomalie:
De când e-a mea, sunt mai sărac.
1908

CRIDIM

Suită axiomatică

Ăsta-i clasicu-adevăr:
Ciubotarii nu au ghete,
Croitorii n-au manșete,
Eu - dermatolog - n-am păr!
1982

Florin CRISTEA

Unei cântărețe

---

[7] Restaurantul *La „Capșa”,* vestit local situat pe Calea Victoriei din București, frecventat de protipendada scriitoricească și artistică a capitalei, între cele două războaie mondiale. O vreme s-a chemat *București.*

La radio când o asculți,
N-ai da pe vocea ei bani mulți;
Văzând-o la televizor,
Dai totul și rămâi dator!
1976

Ioan I. CRISTESCU

Altfel nu se poate

Iei nevastă, iei și soacră!
Unde este măcelarul
Care-ți dă doar carne macră?...
Îți mai dă și os, tâlharul!
1941

Nicolae T. CRISTESCU

Regrete eterne

Moartea-amicului mă doare
Și-s profund nemângâiat,
Că se pierde o valoare:
Tot ce i-am împrumutat!
1971

Sandy CRISTESCU

Pe mormântul unui poet

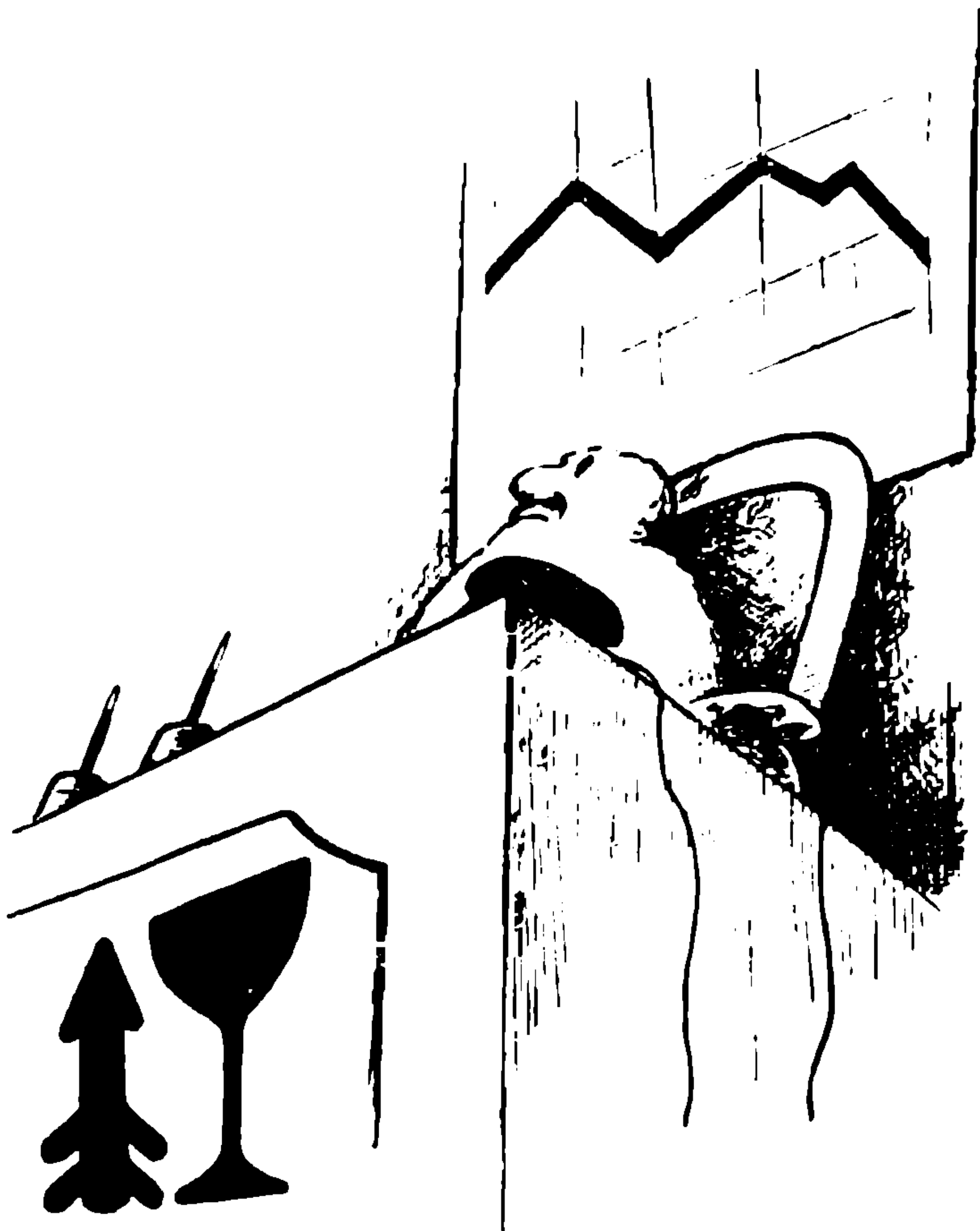
A plecat în Paradis
Cel ce-o viață, fără larmă,
A visat fără să doarmă
Și-astăzi doarme fără vis...
1844

Nic. CRUCERU

Unuia care face poezii

Că tu ai stofă de poet,
N-am contestat-o niciodată,
Dar azi ți-o spun, așa, discret:
Păcat că e cam șifonată!
1942

Valeriu DABICIU

Lui G. Navarra, autorul volumului de epigrame
Și eu l-am citit pe Marțial!

Șperțari, perfizi, servili, chiulăi,
Luați măsuri esențiale!
Cu tipul o pățiți, flăcăi:
E membru-al curții... marțiale!
1980

Ioan DANCIU

De-ale blocului

O mică ironie-a vieții
Îmi declanșează azi necazul:
Sunt mult mai subțirei pereții
Decât, vecinului, obrazul!
1981

Neculai DARIE

Nedumerire de părinte

L-a dat la școală cu un gând –
Să aibă cine-i scrie-un rând.. .
Iar azi se-ntreabă, stând pe vatră:
Pe ce-o să-i scrie? Lemn sau piatră?
1980

Traian DANCIULOIU

Fardurile

Azi de vrei
Să pupi o dată,
Săruți pudră,
Iar nu fată!

1915

Hr. DASCĂLESCU

Mângâierea unui poet

— Drama-mi, zău, e minunată,
N-a scos nimeni nici un șuier!
— Când căscam cu gură toată,
Cum puteam să mai și fluier?

Aron DENSUȘIANU

Poetului Stamatiad, care se îmbracă numai în negru

Am întrebat de ce porți doliu
Și mi s-a spus în mod precis
Că muza ta - ce crunt orgoliu! –
De-atâta chin, s-a sinucis!
1942

Octav DESSILA

Alpiniștii

Eram uimit când i-am zărit
Pe creasta dreaptă și înaltă,
Dar șeful meu m-a lămurit:
— Au ei pe unul care-i saltă!
1980

Mircea C. DINESCU

Nevestei unui veterinar

Nu te plânge, zău, de soartă!
A știut ea cui te leagă;
Bine ca veterinarul,
Cine vrei să te-nțeleagă?
1910

Cornelia DIN MOLDOVA

Libertate

Scos la pensie, Jenică[8]
Face astăzi tot ce vrea:
De cu zori și până-n seară,
Bea, bea, bea, bea, bea, bea, bea.
1112«

Al. Gh. DOINARU

Unui avar

Cugetând cum vremea trece,
Banii albi îi strângi în salbe.
Ca să ai cu ce petrece
Zile negre și nopți albe...
1938

Vasile DORNEANU

Arbori genealogici

Și-a strâns strămoșii-ntr-un copac –
Pe orice ram e-un gentilom.
Cât despre-ai mei, mai bine tac:
Au coborât de mult din pom!
1978

C. A. DRAGODAN

Păstorel

Teodoreanu (zis: Al. O.),
Semnează-n cronici: „Păstorel”.

---

[8] Jenică Lambrior, institutor băcăuan, căruia, Al. Gh. Doinaru îi închină volumul *Lambriorisme,* cuprinzând 101 epigrame, cu toate bahice.

Defect: preferă vin Bordeaux.
Virtuți: e frate cu Ionel.
1942

Mihu DRAGOMIR

Unui consecvent

E chiar atât de retrograd
Și-atât de refractar la toate,
Că trece râul doar prin văd,
Convins că peste pod nu poate!
1982

Victor DRAGOTA

Unui obez

Cu cât mai des te întâlnesc,
Cu-atât îmi este tot mai clar
Că n-are rost să te-ocolesc,
Când mi-e mai lesne să te sar!
1982

Codruț DUMBRAVEANU

Amabilitate de musafir

Ascultând amfitrionul,
Am conchis înveselit:
— Are spirit cu vagonul!
(Cu vagonul de dormit.)
1972

Titi DUMITRAȘCU

Unui preot

Cu tine chiar de joc și-o lună,

La pocker să câștig e greu:
Că dacă ai trei popi în mână,
Înseamnă c-ai făcut careu!
1983

Dan C. DUMITRU

Peștele cel mare...

Mă-ntreb și eu, privindu-l pe Bibanu,
Cu gândul ațintit spre zicătoare:
Câți actorași o fi-nghițit, sărmanu',
Pân-a ajuns și el atât de mare?
1982

Mihalache DUMITRU

De poftiți

De poftiți la nemurire
Câtă am, o vând acuși,
Ca să cumpăr dragei mele
O pereche de mănuși...

Mihai EMINESCU

Bucurie

Personal am constatat –
Primăvara când sosește,
Mobila ce-am cumpărat
Peste tot... înmugurește.
1981

Gheorghe ENĂCHESCU

Lui Cincinat Pavelescu

Ciudată soartă, Cincinat,
Ți-a hărăzit natura ție:

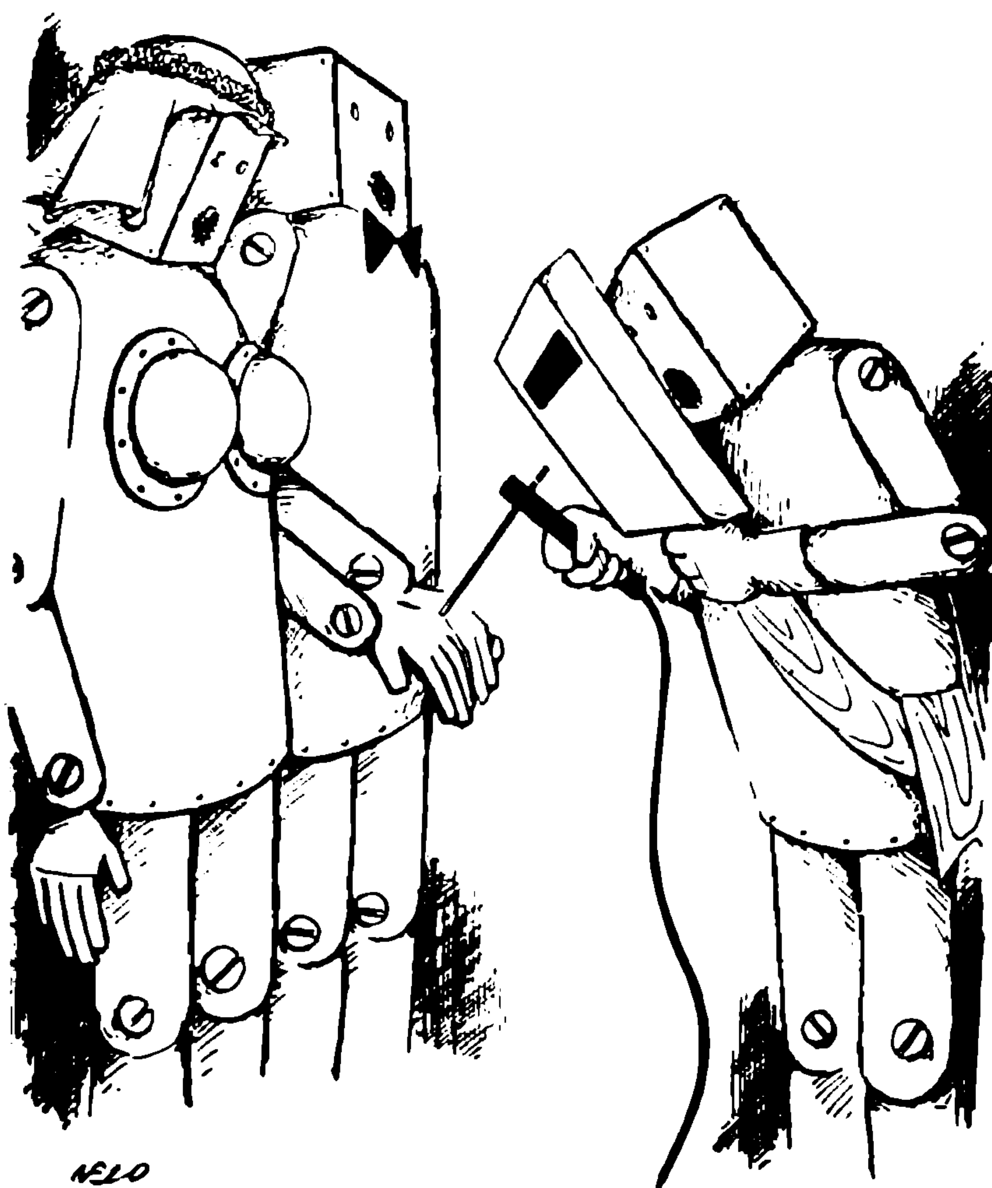
Să fii la Curte magistrat
Și inculpat în poezie.
1912

Artur ENĂȘESCU

Unui ins rezervat

Tace demn și la nimicuri
Și la teme cardinale.
Dar s-au mai văzut și plicuri
Sigilate, însă goale.
1983

Cornelius ENESCU

Pălăriei mele

Ai salutat cohorte de „amici”,
Femei frumoase, rude fără har,
Ai salutat pe firavi și voinici,
Dar oameni cumsecade-atât de rar.. .
1943

Mircea ENESCU

Portret de epigramist

Calitate sută-n sută!
Elocvent chiar și când tace;
Și-n catrene și-n ținută
E mereu „la patru ace”!
1981

Margareta FAIFER

Un gând

Mii și mii de valuri vin din larg mereu
Pân-ajunge marea de adapă malul;
Nu-ntreba nisipul cine poartă valul
Că ar fi în stare să-ți răspundă: - Eu!

Elena FARAGO

Molia

De mii de ani e-așa cum este,
Că-n evoluția-i neroadă
Nu a visat s-atingă creste,
Ci doar atât a vrut: să roadă.
1981

Radu FELECAN

Zâmbetul Giocondei

Da Vinci, cu ilustrul lui penel,
I-a dat Giocondei zâmbet încifrat,
Gândindu-se să aibă după el
Și criticii o pâine de mâncat.
1975

Stelian FILIP

Amicul Ics

Bea cumplit, cum nime-n lume
Pân-acuma n-a văzut,
Până-și uită chiar de nume,
Până uită... c-a băut.
1894

Petre FÂNTÂNARU

Unui cochet

Capul tău - deși cam chel –
E-ngrijit și-arată bine...
Câte faci tu pentru el!...
Nici pe sfert el pentru tine!
1967

M. FLĂMÂNZEANU

Unui bărbat de stat

Că nu e orator energic,
Cine-ar putea ca să cârtească?
Atât de repede vorbește
Că n-are timp să mai gândească.
1897

Toma FLORESCU

Obsesie

De un car de vreme-ncoace,
Ca un soare îndrăcit,
O-ntrebare mă tot coace:
Cum se simte-un nesimțit?
1932

Teodor FRASIN

La spital

Până ieri, la chirurgie,
N-auzii de-așa trăznaie:
Auzi colo, comedie,
Să-i plătesc ca să mă taie!
1978

Ioan FRENȚESCU

Unui fățarnic

Gândeam, atent privindu-ți fața
Și mă-ntrebam în sinea mea:
De ce-mi spui „bună dimineața”,
Când mi-o dorești atât de rea?. ..
1961

Eugen FRUNZĂ

Epitaf unui activist cultural

Satul a venit aici
La mormânt, cu mic, cu mare;
Poți să vezi, de te ridici,
Prima ta.. . mobilizare.
1979

Nicolae FULGA

Lui Ion Pavelescu[9]

Când viu la Râmnicu-Sărat,
Îmi amintești de Cincinat.
Atât de mult a strălucit,
Că i-ai rămas un satelit.

Horia FURTUNĂ

Glorie antumă

Poet ca el mai mare nu e –
O spun amicii și dușmanii –
Și dacă n-are azi statuie,
O va avea. N-a strâns toți banii!
1976

Mirel GABOR

Unuia

Adeseori îi vine greu
Chiar însuși să se recunoască;
Statornic, a schimbat mereu
În viață, mască după mască.
1978

Eugen GAVRILIU

Unui poet religios

---

[9] I. I. Pavelescu (1889-1924), frate mai mic al lui Cincinat. Epigrama este nedreaptă, deoarece I. I. P. a fost un epigramist și poet remarcabil. La un moment dat, Societatea Scriitorilor Români instituise un premiu *Ion Pavelescu,* pe care-l atribuia celui mai bun sonet al anului.

Poet religios, el scrie
Atâtea versuri minunate
Ce-i pot aduce, după moarte,
Cel mult - iertarea de păcate!
1933

N. GĂBUNEA

Epitaf plagiatorului

Aicea zace-un literat
Ce-i fericit ca-n Paradis;
Pe când trăia, a publicat
Ceva mai mult decât a scris.
1974

Traian GĂRDUȘ

Epigramistului

Nu orișicare om pătrunde
Cât har ți-a dat divinitatea:
Tu pierzi adesea trei secunde
Ca să câștigi Eternitatea!
1943

Tudor GEORGE

Epitaf lui Păstorel

Mormântul trist de sub terasă,
Turnat în marmoră și gips,
Ascunde un boem de rasă –
Și-o sete de Apocalips.
1939

N. GEORGESCU-COCOȘ

Unui pictor

Un pește cu volan și toartă
Și scris sub el - „natură moartă”.
Păi, cum putea să iasă „vie”,
Dintr-o idee-n agonie?
1978

Vasile GHICA

Lui Kant

Ne potrivim într-o măsură,
Deși n-aș fi crezut vreodată:
Tu critici „rațiunea pură”,
Eu - rațiunea poluată!
1978

Nicolae GHIȚESCU

Epitaf

Aici zace-un strașnic nume,
Cântăreț vestit în solo;
De-ar mai fi și-o altă lume,
Apoi vai de cei de-acolo!
1898

GIORDANO

Uneia [10]

Când mi-ai jurat pe veci iubire,
Ai fost cu-ncredere-ascultată...
Uitasem că-ntr-o minte scurtă
Și veșnicia e scurtată.
1901

Emil GÎRLEANU

Femeia

Fiind din coasta noastră ruptă,
Bărbați - o acceptăm oricum
Și, pentru ea, mereu în luptă,
Ne rupem coastele și-acum.
1940

Felix GLASSER

MAG....?
WHISKY?
KENT?
.......?
Ț! BRÎNZĂ

*Doamnei * * **

Doamna nu primește curte,
Nici cadouri; probe noi:
Ics i-a dat o sărutare,
Ea i-a dat-o înapoi...

Octavian GOGA

Unui neobrăzat

S-a zvonit și nu-ntr-o doară,
Când nu mai speram nimic,
Că pe plajă, astă vară,
S-a roșit și el un pic!
1962

Nicolae GOLIVAR

Unui coleg jurist

Când vei lipsi de la ședință
Nu trebuie să-ți pară rău;
Să n-ai mustrări de conștiință:
Pot eu să tac în locul tău!
1976

Ionel GOLOGAN

Unuia

Îl înșeală cu vreo doi
Prea iubita-i jumătate,
Dar nu face tărăboi,
Că e în... minoritate.
1940

Remus GORGAN

Calomniatorului

Pe-atâți în viață i-a „săpat”
Cu multă „inimă” și zel;
Dar azi, murind, a renunțat
Și sapă alții pentru el!
1975

Victor GORȘCOVAZ

De-ale părinților

Pe librar, pățitul tată,
Îl întreabă într-o doară:
— Nu cumva e editată
Vreo algebră mai ușoară?!
1982

Petre G. GORUN

Unuia care afirmă că sunt uituc

Că sunt uituc îmi spune el!...
Așa o fi! Ce rău îmi pare...
Eu nu am ținere de minte,
El minte-ar ține, dar nu are!
1940

Nicolae GRASSU

Unui lingușitor

La Luvru-ajunse în sfârșit
Și când văzu pe Venus, zâna,
Precum era obișnuit
Și ei îi zise: - Săru’ mâna!
1977

Ion GRIGORE

Mărinimie

Nefăcându-i rău
Seamănului său,
E convins în sine
Că-i făcu un bine.
1974

Gheorghe GROSU

Fluctuații

Noi cuvinte-apar în grai,
Sau se țin de limbă scai,
Numai unul cam dispare:
E cuvântul de onoare.
1979

N. HALMAGHI-SCOREANU

Urmi epigramist

De cum lansă pe piață
Catrenele-n volum,
Nu prea-l mai vezi pe drum,
Că ține mult la viață.
1942

Emil HANGANU

Lui Horațiu

Bătrânule Horațiu, a Romei vechi mândrie,
De care toți latinii în veci se vor mândri,
Iubirea-mi pentru tine azi este și mai vie:
Iubindu-te pe tine, iubesc pe-Alecsandri![11]

B. P. HAȘDEU

Unei ipocrite

I-am declarat întotdeauna
Că seamănă grozav cu luna;
Nu din motiv de frumusețe,
Ci pentru cele.. . două fețe.
1972

Victor HÎLMU

La înmormântarea lui Ics

Pe sicriu, lângă sicriu,
Lumânări - peste-o duzină!
Și-a trăit, pe cât îl știu,
Zeci de ani... fără lumină!
1937

Eusebiu HOTINCEANU

De la „poșta redacției”

În fine, a aflat recent –
De-aceea azi e rob tristeții –
Că a ajuns în *iarna* vieții
Doar cu o *brumă*... de talent.
1978

Gheorghe HREAPCA

*D-lui * * **

Toți îți par că-s nătărăi,
Dar nu-i lucru de mirare;
Căci galbene îi par toate
Celui ce-are gălbenare.
1843

Alexandru HRISOVERGHI

Butoiașului meu, cu vin

Ești singurul în lumea-ntreagă
De care pot să spun curat –
Și fără frică de păcat –
Că nu-ți lipsește nici o doagă!...
1904

Nicolae HRISTESCU

Unui poet bucovinean [12]

Tu, după nume și talent
La festivalul literar,
Jucat-ai rolul eminent:
A cincea *Roată* de la car.
1915

V. HUȚAN

Unui atlet

Pe terenul Colentina
A venit atletul Laie,
Ca să sară cu prăjina
La bătaie!
1963

Vasile HUȚU

Unui revizor

Același lucru se remarcă
La un control „inopinat”:
Gestionarul se descarcă,
Iar dânsul pleacă... încărcat.

[12] Este vorba de poetul bucovinean G. Rotică (pseudonimul lui Gavril Rotariu - 1866-1951).

1983

Ionel IACOB-BENCEI

Mărinimie

S-a dus tăticul dintre vii,
Lăsând în urmă datorii...
Cei patru frați ai mei, ușor
Au renunțat la partea lor.. .
1974

Ilie IANCU

Parodistului bănățean Marius Munteanu, după câteva zile petrecute pe litoral

Când se-nserează, pe faleză,
Cu epiderma-i tuciurie
Munteanu pare-o parodie
De-a lui, tradusă-n sudaneză!
1974

Dan Radu IONESCU

Unui pretențios

Caută pe orice cale
Să descopere defecte
Pe la alții. Pe-ale sale
Nu le vede, că-s perfecte.
1983

Miltiade IONESCU

Unui datornic

Cum tot comemorăm într-una
Evenimente mari sau mici,
Constat că se-mplinește luna
De când nu ai mai „dat” pe-aici.
1966

Stelian IONESCU ANGEL

Unui epigramist

Cartea ta ce nu dezice
O valoare de simbol,
A umplut un loc, amice,
Ce putea să stea și gol!
1930

Victor IONESCU-FAUR

Soției mele

De-mi faci capul calendar,
Las la voia dumitale
Să reduci din el, măcar
Sărbătorile legale.
1978

D. F. IONESCU-GHINDENI

Testament

Când voi muri, vreau, bogăția
S-o ia pe toată primăria,
Iar ginerelui meu îi las,
Cu dragoste, ce-a mai rămas!
1941

Anton IONESCU-PETRANA

Mariei[13]

Că te-am iubit ca un nebun,
De loc nu am tăgăduit.
Și dacă vrei și-acum ți-o spun:
Am fost nebun când te-am iubit!
1896

Ion IONESCU-QUINTUS

Dorința de pe urmă

La locuința mea de veci
Tot mai aștept să vină-o fată,
Că nu e nimeni pe poteci

[13] Renumita actriță Marioara Voiculescu, prima soție a epigramistului.

Și am intrare separată!
1980

Mircea IONESCU-QUINTUS

Exces de viteză

Ce relație ciudată
Între pasăre și om!
Șade cioara jos, pe-o roată,
Iar șoferul sus, în pom.
1980

Nelu IONESCU-QUINTUS

Paradox

Odihnind, chiar azi îmi pun
O-ntrebare-n ziua șaptea:
Dacă noaptea-i sfetnic bun,
Cum de unii-s proști ca noaptea?!
1981

Laurian IONICĂ

Adevăr și minciună

Să-i spun că o iubesc, am ezitat
Și draga mea cumplit s-a supărat...
Ea uită că-adevăru-ntotdeauna
Nu se rostește iute, ca.. . minciuna.. .
1968

Aurel IORDACHE

Unui avocat care susține că a scris și el poezii, dar le-a pierdut

Le-ai pierdut, da-ntr-o privință
N-ai motive de regret:

Cu doi martori și-o sentință
Stabilim c-ai fost poet!
1979

Nae IORDACHE

Acte postume

La groapa nu de mult săpată
Mai vin, pe tristele alei,
O văduvă neconsolată
Și-un oarecare văr al ei...
1974

Florin IORDĂCHESCU

La revista Convorbiri literare [14]

O, șefi ai unei generații,
Mândrie-a României nații,
Luceferi răsărind lunar,
Rog convorbiți mai literar!

Nicolae IORGA

Amicilor

Vă-ntreb, amici, încă o dată:
La ce-mi mai dați târcoale?
Oh! da, am inima bogată,
Dar - buzunare goale!
1893

Șt. O. IOSIF

Florin Iordăchescu e inginer silvic

Sunt și codri și păduri,
Sunt și ingineri - mă-nclin.

Dar în codri-s uscăciuni
Și-ntre ingineri, Florin.
1940

D. IOV

Moda feminină - o adevărată știință

Moda asta, orice-ați spune,
Mini, maxi, cum e ea,
Câte piedici i s-ar pune,
Tot *descoperă* ceva.
1983

Irimela IRIMESCU

Evoluție

Cândva, când o-mbia spre el,
O alinta cu „șoricel”;
Trecură ani și astăzi mai că
Direct i-ar spune „șoricioaică”![15]
1980

Constantin IURAȘCU

Îndemn

Voi, cei care, cu duiumul,
Căutați un adevăr,
Nu mai scărmănați volumul,
Că și-așa e tras de păr!
1978

Dumitru IUREA

Unui jobenat

Jobenul respectabil,

Sub care-ți stă figura,
E rama care costă
Mai mult decât pictura.
1927

Sofronie IVANOVICI

Unui judecător spiritist

Minunezi cu spiritismul
Avocații și colegii;
Îți vin spiritele toate,
Niciodată însă-al legii.
1919

Șt. IVANOVICI-TERENȚIU

La tribunal

Bătrânelul pișicher,
Veștejit ca niște moaște,
E-acuzat de adulter
Și el - hoțul - recunoaște
1982

Dimitrie JEGA

Unui filozof distrat

În sus, spre nori, îți rătăcește
Privirea ochilor miopi...
Mai bine, spre pământ privește,
Că altfel riști să dai în gropi.
1940

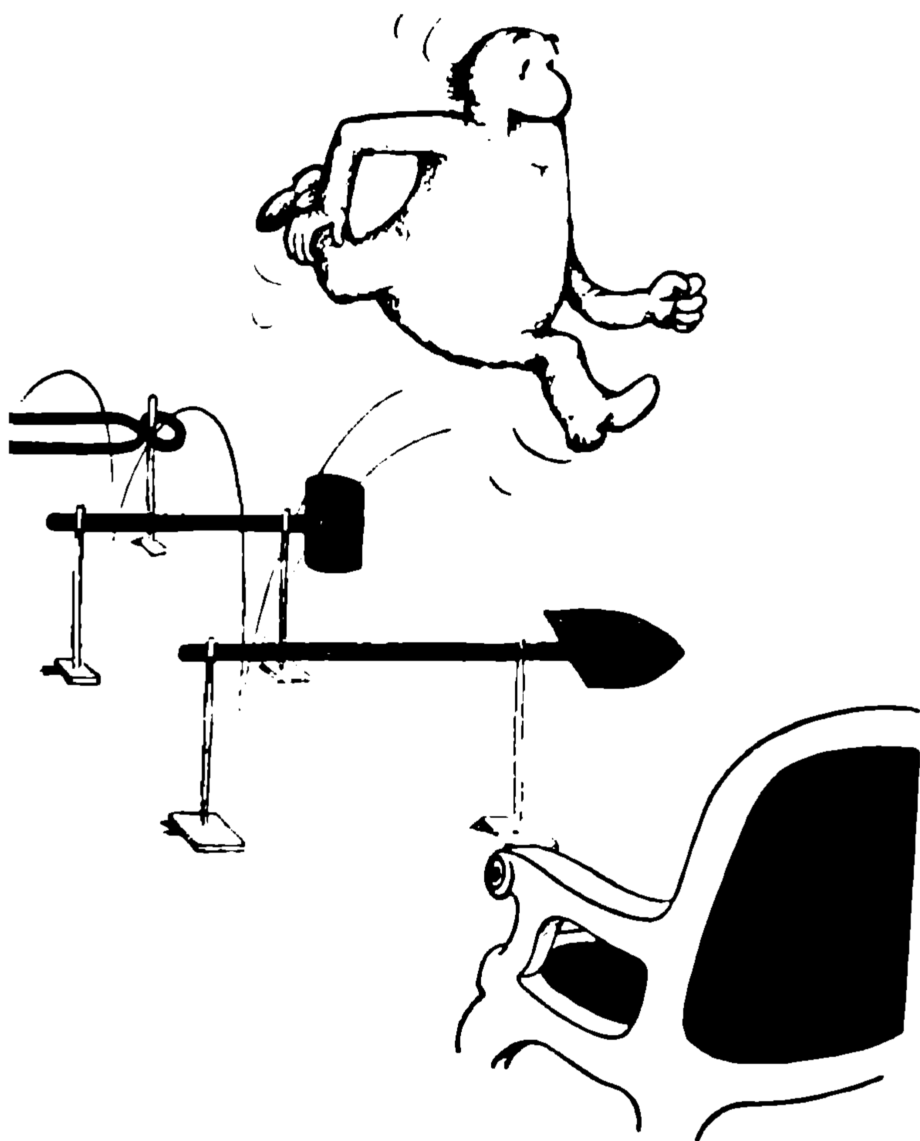
Georgel JITIANU

Epitaful unui astronom

Veșnic cercetând

Stele căzătoare,
A văzut căzând
Steaua-i protectoare.
1941

Victor KERNBACH

A propos de...

I-am spus copilului atât:
— „De ce vorbești așa urât?”
Și mi-a răspuns cu voce tare:
— „Citesc polemici literare”!
1972

Trăian LALESCU

Lingușitorul

Ins cu miere în cuvinte
Și dulceață în silabe;
Multora le-o ia-nainte,
Deși umblă-n patru labe.
1980

Vasile LANGA

Unui scriitor

Cum suferea puțin de astenie,
I s-a prescris o somnoterapie;
El - receptiv la sfaturi medicale –
Citește-acum din scrierile sale!
1988

Alexandru LĂPUȘNEANU

De știi

De știi tainele-unor inimi
Le păstrează. Taci-le!
Nu mai fi și tu talanga
Ce trădează vacile!
1903

Barbu LĂZĂREANU

Tramvaiul

Ics așteaptă cu nevasta
Rebegit în ploaia rece;
Toate trec în lumea asta,
Doar tramvaiul nu mai trece!
1918

Haralamb G. LECCA

Lui Ștefan Ciubotărașu

El ca om e drăgălaș,
Ca actor iar bună notă,
Ca poet - ciubotăraș,
Iar ca spirit e ciubotă!

George LESNEA

Unui confrate epigramist

Mă privești cu încruntare,
Parcă vrei să mă deochi,
Și m-acuzi că nu am sare!. ..
Știu! mi-ai da-o tu... în ochi!
1929

F. LOBODĂ

Sfat

Dintotdeauna se cuvine
Să porți respect unei femei;
Să-i cazi în brațe se cuvine,
Dar să nu-ncapi pe mâna ei!
1981

George LUNGOCI

La un vernisaj

Văd picturile sumare,
Văd și prețurile-n liste,
Dar sunt toate - mi se pare –
Mult prea... suprarealiste!
1960

Nicolae LUPESCU

Interpretări

Soției nu i-a povestit,
Dar el e sigur că studentul –
Vecinul lor - e zăpăcit,
Că prea greșește-apartamentul.
1983

Victor MACAREVICI

Lui Ics, care vrea să servească două cauze deodată

Nu te scuza, că te-nțeleg,
Citesc în tine ca-ntr-o carte,
Voiești să fii în două părți,
Spre-a nu rămâne „într-o parte”.
1887

Alexandru MACEDONSKI

Învățătură

Învățăm de mii de ani
Și tot nu luăm aminte:
Prostul plânge după bani
Și deșteptul după minte.

1978

Ernest MAFTEI

Unei epigramiste

În mine-ți împlântași, Minervă[16],
Întreaga trompă cu venin,
Dar spiritul e-atât de fin,
Încât nici nu se mai observă!
1937

Constantin MANOLESCU

Unuia, amenințat cu desfacerea contractului de muncă

Ca să nu mai stea pe ace
Se calmează singurel:
— Ei, și dacă mi-l desface,
Parcă ce găsește-n el?
1982

Gheorghe MANOLIU

Pă și pă

Dacă zărești paharul plin,
Zici: uite colo „pă Storin”[17];
Dar când e gol un păhărel,
Zici: uite colo - Păstorel!
1948

Ion MANU

Proces

Vecina ei o insultase

[16] Autorul împrumută presupusei epigramiste, în mod ironic, numele zeiței înțelepciunii.

[17] Gheorghe Storin (1883-1968), puternică personalitate a scenei românești, Artist al poporului, Laureat al premiului de stat.

Spunând că n-are patru clase;
La tribunal s-a stins pricina:
Avea trei clase și vecina.
1982

Traian MARCU

Duel epigramatic

„Spadasinii” de-i compar
Eu constat un fenomen:
După orice nou catren,
Îl prefer pe... adversar.
1943

Valentin MARCU

Unei tinere căsătorite

Mare-ți fuse ghinionul
Când te-ai măritat cu Nae,
Că ți-a aplicat dictonul:
„Două inimi și-o bătaie!”
1940

M. AR. DAN

Unei actrițe

Să te numeri printre stele
Ai nevoie, evident,
De o brumă de talent
Și de-o ploaie de proptele.
1975

Teodor MARICARU

Uneia

Părul șerpuind, gorgonă[18],
Și cu zâmbetul pe buză...
Ai voi să fii madonă

Și nu ești decât meduză[19].
1940

Măndica MARIN

Unui ospătar cu ochelari

La socoteală el a pus
Vreo șaptezeci de lei în plus
Păcatul a căzut, mă rog,
Pe medicul oftalmolog.
1984

Ștefan MARINESCU

Unui poet

În zadar te-ascunzi, poete,
Sub frumos pseudonim;
Chiar semnând a tale versuri,
Vei rămâne anonim.
1924

Antonian MARINESCU-NOR

Unei gurmande

Când te văd atât de grasă
Că abia te miști prin casă,
Îmi explic și eu, anume,
Cum mai sunt flămânzi pe lume!
1978

Nina MARINESCU-POPEEA

Potrivire

Ce potrivită căsnicie!
Ea-i bună și frumoasă foc
Și cu bărbatul, cum se știe,
Se completează reciproc!
1975

Ioan MARTIN

Dacă vei fi întrebat de Dorel Dorian

Aștept, mai bine de un an,
O nouă piesă de Dorian;
Dar autorul s-a calmat:
Nu mai răspunde... ne-ntrebat.
1965

S. MASSLER

Discriminare

Ades și eu sunt ispitit
Ca voi, să mușc un fruct oprit.
Dar responsabila nu vrea:
I-l dă lui Ics, pe sub tejghea.
1983

Mircea MATCABOJI

Reciprocitate

Amândoi se trag pe sfoară
Nici mai mult, nici mai puțin:
Ea - că este domnișoară,
El - că are „buletin”.
1972

Imperiu MATHEESCU

Unui incult

Gramatica nu prea o știe
Și foarte multe lucruri încă.
În fond, ce-i pasă cum se scrie? –
Contează doar cum se mănâncă...
1969

D. C. MAZILU

Unui dentist

Ce extracție păgână
La acest dentist „model”!
Nu mai merg acolo până
Nu-l extrage și pe el.
1965

Aurel MĂDÎRJAC

Tragere la semn

Deși turnat în bronz el pare,
Iar gluma mea-i o pietricea,
Când îl ating cu ea îl doare
Și sună gol, a tinichea.
1965

Tudor MĂINESCU

Dragoste cu termen redus de N. Crevedia

De romanul tău
Nu-i nimic de spus,
Decât doar că-i scris
Cu talent... *redus.*
1939

Traian T. MĂLĂESCU

Cromatică

Luni nevasta-i castanie,
Joi devine albăstrie,
Sâmbătă e platinată...
Eu sunt negru... doar la plată.
1983

Cicerone MĂRĂCINEANU

Unui actor și poet[20]

Sătul, pe scenă, să repeți
Ce-au scris o seamă de trăzniți.
Trecuși și tu între poeți,

[20] Epigrama îl vizează pe actorul și poetul Emil Botta.

Desigur, ca să-i compromiți!
1941

Victor MARCULEȚ

La rotiserie

Mi-a spus cu ton politicos;
„Serviți, că-i fraged și gustos!”
Și uite-așa mâncai, se pare,
Strămoașa unei zburătoare.
1978

Ion MĂRGINEN

Reciprocitate

Numărul de telefon,
Când i-l cere Mădălinii.
Ea revine pe alt ton:
— Vreau și eu pe al mașinii!
1983

Cristina MESEA

Definiție

Epigrama e o vacă –
Bestie cu patru coarne;
Mulsă, umple o bărdacă,
Numai ca să o răstoarne!
1982

Toma MICHINICI

Contradicție filozofică

E un dialog șocant
Între mine și-o vecină:

Eu îi tot vorbesc de Kant,
Ea-mi tot zice de cantină.
1982

Nicolae-Paul MIHAIL

Pretenții absurde

Nu cereți nopților lumină,
Nici morții - viață de apoi;
Nici cărți, că nu știu cum se face,
Că nu se mai întorc ’napoi!
1933

N. Gr. MIHĂESCU-NIGRIM

D-nei Maria Tănase

Întrebarea-i la tot pasul:
Cine-i azi în țară asul?
E Tănase... ăl cu nasul,
Ori Tănase... a cu glasul?!
1939

Octav MIHĂILEANU

Unei cucoane cu căţel

Că pupi cățelul tău în bot,
Eu nu mă mir, ești chiar cu haz;
În schimb, îmi pare prea de tot
Că el te linge pe obraz.
1936

Const. MIHĂILESCU-CONEMY

Constatare

În catrene când am pus

Uneori, puțin venin,
Am avut o poantă-n plus
Și-un prieten mai puțin!
1975

Ion I. MIOC

Unui artilerist

Bateria lui Pandele
Veșnic va învinge hopul,
Că nu trage cu ghiulele,
Ci mereu îi sare dopul!
1940

N. Al. Cr. MIRONESCU

Trepte

O fată are-amicul meu,
În treapta-ntâia de liceu;
Mai are-o treaptă și vă spui
C-o să se urce-n capul lui!
1981

Alexandru MISIUGA

Unui șofer

Scăpat întreg din tamponare,
Dar la fiolă fără spor,
Ar da toți țapii - știe care –
Pentru un țap ispășitor.
1980

Gheorghe MITROAICA

Lui Giuseppe Navarra

Am știut epigramiști
Chinuind o rimă, triști,
Toți aceștia în afara
Lui Giuseppe de Navarra.. .
1976

C MIU-LERCA

VIN
IMEDIAT

Din lumea celor care nu cuvântă

Rătăcit prin colț de hală,
Zise, mort de plictiseală,
Un ciocan, pe limba lui:
Jelui-m-aș și n-am... *cui*!
1983

Mihai MOLEŞAG

Unor martori mincinoși

Că dumealor n-aduc lumină,
E-o calomnie sfidătoare!
Priviți-le cinstita mină!...
Lumina lor e.. . orbitoare.
1975

Constantin MONEA

Meteorologică

Când e vorba de prognoză
Situația nu-i roză:
Se prevede pe de rost
Starea vremii... care-a fost.
1983

Barbu MORCOVESCU-BARMO

Echitate

Nu sunt pusă pe război,
Dar de-atâtea generații,
Carul vieții-l tragem noi,
Iar din bici pocnesc bărbații.
1976

Otilia MORȚUN

Unor actori abonați la dublări de roluri

În imensul ei tezaur
Arta are, de când e,
Câte un talent de aur,
Dar și multe de „doublé”[21]...
1940

Jean MOSCOPOL

Unei foste colege de școală

Deși ni-s vârstele egale,
E între noi o controversă:
De ce la anii dumisale
Numărătoarea e inversă?!
1977

Octavian MOŞESCU

Logică

În decembrie, Costică
E decis să se însoare;
Ziua-atuncea e mai mică,
Pe când noaptea-i mult mai mare!
1900

Constantin MULȚESCU

La un cenaclu s-au citit poezii „siropoase”

De un ceas recită juna
Și vă spun în mod discret:

---

[21] Aliaj folosit la confecționarea bijuteriilor.

Dacă mai citește una,
Nu mai scap de diabet!
1978

N. MUNTEAN

La teatru

Profit că-n pauză-i lumină,
Ca să admir cocheta sală,
Dar ochiul trage spre vecină –
Și ea, pe jumătate goală.
1968

Dumitru MUNTEANU

La o comemorare a epigramistului Cincinat Pavelescu de către cenaclul umoriștilor „Ridendo” – Timișoara

Îl implorați - a câta oară? –
Să se transfere din văzduh;
Mărețul spirit nu coboară
La masa celor fără duh!
1973

Marius MUNTEAN

Unei epigramiste

Vrei în lupta asta strânsă,
Să câștigi mata duelul?
Tot ce e posibil. Însă
Nu cu rima - cu rimelul!

Tudor MUȘATESCU

Epitaf scris în jargon - stilul M. R. P.[22]-Villon

Aci mi-s eu, gagiu șucar,
Coțcar ceva de n-am cuvinte,
Cel mai a-ntâia miștocar;
Să moară ăla care minte!
1974

Giuseppe NAVARRA

Epitaf

Său pahar după pahar
Să-nece-un presupus „amar”,
Dar nu știm cum și în ce fel,
Paharul l-a-necat pe el.
1978

Ștefan NĂSTASE

Prietena

Cum, dragă, te-apucași de scris?!
Te felicit, ai prins momentul,
Că bine-a zis ăl care-a zis:
Cu vârsta vine și talentul!
1983

Liliana NEAGU

Idilă

Ea cu bucle aurii.. .
El romantic și poet,
A-mbătat-o cu-n sonet...
Lângă două baterii.
1978

Grigore NEDELCU

Testamentul unui antrenor

Vă implor, din astă clipă,
S-aveți grijă de echipă
Și să o formați mereu
Numai pe... scheletul meu.
1983

Ion NEGREANU

„Talent”

Pegasul tău lipsit de har,
Ce galopează ca furtuna,
Aripile și-arată rar,
Copitele întotdeauna.
1982

Grigore LUPESCU

Unui soldat

În permisia aceasta
A-nțeles și el, sărmanul,
Stând cu soacra și nevasta,
Cât de blând e căpitanul!
1977

Dumitru NICOLESCU

Unui actor

Pe scenă amuzezi ades,
Iar râsu-l smulgi fără de silă;
Chiar eu - n-o spun din interes –
De cum apari, zâmbesc... cu milă.
1919

Mircea NICOLESCU-BIDEANU

Unuia

Mă-njură - i-am făcut cândva un bine –
Oricât ar vrea, n-am să-i răspund de fel;
Îl las să se înalțe pân’ la mine,
Dar n-am să mă cobor până la el!
1914

Ioan NICOLESCU-CHIC

Unui bărbier

Nea Stamate, nu de ieri,
E un as printre frizeri:
Eu îl rad de la bacșiș,
El mă rade cu un... șiș!
1967

Octavian NICOLESCU

PAUZĂ DE MASĂ!

Definiţie

Epigrama, ce ridică
Veșnic semne de-ntrebare,
E o mare mult mai mică,
Însă tot cu-atâta sare,
1975

Yarodara NIGRIM

Orgoliu

N-aveți decât, în zeflemea
Să mă luați, că am un viciu,
Dar vreau măcar la cripta mea
Să figurez în frontispiciu.
1981

Virgil NISTOR

Spațiu mic

Capul mare-abia îl mișcă,
Minte-n el, puțină are;
Pentru pasărea prea mică
Colivia e prea mare.
1981

Ilie OANȚĂ

Unui scriitor

Modest, așa cum e din fire
Și cum îl știu de-un șir de ani,
Nu scrie pentru nemurire,
Ci pur și simplu pentru bani.. .
1973

Gh. OGRIN

Casierului reginei [23]

El șchioapătă și-i trist când e să dea parale,
Dar nu mai șchioapătă când are de luat.
Să deie Domnul, numai șchiop să calce-n cale
Și să se-ndrepte când va fi crucificat.
sec. XVI

Nicolaus OLAHUS

Unui pictor

Când ți-am văzut întâi pictura,
M-a prins o poftă de mâncare.. .
Ci, iar fixându-mi uitătura,
Văzui stând scris: „Apus de soare”!
1948

Liviu OLARIU

Fraţilor epigramişti – Quintus

De la Quintus[24]-ul cel mare
Pân’la cel mai mic, se pare,
S-a creat o dinastie
Renumită prin chelie.
1980

Geo OLTEANU

[23] Luare de poziție în favoarea lui Erasmus din Rotterdam, căruia Carol Quintul îi aprobase o pensie viageră, pe care casierul reginei întârzia să i-o plătească. Epigrama este versificată de G. Navarra, după traducerea liberă din latină a lui Ștefan Bezdechi.
[24] Ion Ionescu-Quintus (1875-1933), tatăl epigramiștilor Mircea și Nelu.

Unui mincinos

Dacă vorbești și-mi vine-n minte
In vino veritas latinul,
Deduc din câteva cuvinte:
Nimic nu ai comun cu vinul!
1978

Vasile C. PANAITESCU

Aspecte de la o premieră

Printre figurile mortuare,
Ori adormite - după caz –
Un domn râdea... Nici o mișcare:
Făcea și el... haz de necaz.
1942

G. PAPADOPOL

Unui bibliofil

În etajera ta bogată,
Cărți netăiate am găsit.
De ce? M-am lămurit îndată:
Să-ți amintești ce n-ai citit!
1939

Paul I. PAPADOPOL

Autoepitaf

În viață-am scris ceva catrene,
Sonete, chiar și-un epitaf.
Dar mult mai mult mi-am scris sub gene
Cu un creion dermatograf.
1978

Eugenia PAVEL

Epitaf

Nu-l plângeți că, -ncepând de ieri,
Își doarme somnul cel de moarte –
Tot nu venea de nicăieri
Și nici n-ar fi ajuns departe.. .
1976

Sorin PAVEL

Unui scriitor[25]

Voind să pari original,
Ne spui c-odat-ai fost hamal.
Nu te jura! E inutil!
Se recunoaște după stil!

Cincinat PAVELESCU

Unui plagiator[26]

De vrei ca lumea să petreacă,
Din al meu spirit ia din nou.. .
Izvorul limpede nu seacă
Oricât s-ar adăpa un bou!
1925

Ion. I. PAVELESCU

Epitaf [27]

Uitat de soare și de lună,
Poetul doarme - nu-l treziți...
A decedat de moarte bună,
Deși a scris așa cum știți.
1942

Mircea PAVELESCU

Autorul poeziei „M-am hotărât să nu mai citesc”

Poetul face-un pas măreț,
Uman și înduioșător,
Căci pierde, după cum vedeți,
Pe singurul său cititor.
1960

N. D. PÂRVU

Norocul epigramiștilor români

Avem norocul special
De a-l citi pe Marțial.
Și-l mai avem și pe acel
De-a nu fi noi citiți de el.
1971

Aurelian PĂUNESCU

Hamletiană

Sub privirile-i severe
Fac și eu firescul gest
De-a mă-ntinde după rest;
Însă.. . restul e tăcere![28]
1933

Ioan PEIA

Unei amice

De patruzeci de ani în șir
O felicit de ziua ei,
De patruzeci - ca un martir –
Iar ea susține că de… trei.
1939

Ion PENA

Apropo de statura mea „mini”

Cu gândul spre abisuri dus,
O constatare fac smerit:
Că sunt pe drumul spre apus,
Deși m-aș vrea mai răsărit!
1982

Gheorghe PENCIU

Unui actor scandalagiu

Lumii-i pare un miracol
Că mai vii pe la spectacol,
Când în bloc, la nesfârșit,
Dai spectacol... gratuit.
1972

Valeriu T. PERIANU

Unui curtezan

Curtea ce i-o faci, amice,
Doamnei Igrec, de vreun an,
Poți s-o lași în părăsire,
C-a ajuns curat maidan!
1910

I. Gr. PERIEȚEANU

Lui Cincinat Pavelescu

Să nu te superi, Cincinat,

Că un Nigrim[29] te-a atacat;
El nu-ți clintește, orice-ar scrie,
Un fir de păr... de pe chelie.
1922

Camil PETRESCU

Într-un cenaclu literar

Din toți înscrișii - cam trei sute –
Vreo cinci scriu vrute și nevrute,
Vreo șase-șapte sunt flecari,
Iar restul - critici literari!
1979

Constant PETRESCU

Întrebare fără răspuns

„Nu ai mustrări de conștiință?”
El tace, exprimând mirarea;
Nu din motiv de pocăință,
Dar nu-nțelege întrebarea...
1975

Nicolae PETRESCU

Unei fumătoare

De la medic a aflat
Într-o zi, tot adevărul:
Foarte bine-oxigenat,
Din păcate, e doar părul.
1983

Nic. PETRESCU-REDI

Comportament

Ciudate sunt făpturile neghioabe
Când simt în nări stăpânul idolatru!
Un câine face sluj pe două labe,
Slugarnicul se târâie pe patru.
1979

George PETRONE

Unui plagiator

Ca orișicare cititor,
Văzând poemul tău, confrate,
Mă-ntreb: semnezi ca autor,
Sau... doar pentru conformitate?
1971

Eugeniu PETROVANU

Într-un restaurant

Arhimede-i primul - după cât rețin –
Care-a demonstrat că în natură,
Un volum de apă, cufundat în vin,
E egal cu vinul ce se fură.
1976

Costache PLĂCINTĂ

Unui chivernisitor

Om calculat și chibzuit,
Ce bine traiul și-l împarte!
Din două cheltuiește trei
Și pune numai cinci de-o parte!
1928

C. V. PLĂEȘU

Unui nechibzuit

Toată viața și-o trăi
Fără-a pune „punct pe i”;
Și din astfel de greșeală,
Strânse-o tonă de cerneală.
1983

Vasile PLEȘU

Fardul

Că-s fardate și grimate,
Vai, ce calomnie!
Se roșesc la față, toate,
Doar din modestie!
1936

Elena POENARU

Sentimente filiale

Patru frați, zdrahoni, cuminți,
Toți cu stare și cu fală;
Dar cu bunii lor părinți
Stă o soră.. . medicală.
1983

Eugen POP

Împăcare

Plec, Doamne, *dintre vii,* ușor,
Fără tristețe, fără drame,
Nu îmi umbrește nici un nor
Credința. Și-*n oraș* sunt crame.
1983

Ioan POP

Unui preot

Prea cucernice părinte,
Ai porniri spre cele sfinte,
Dar trădezi și mult elan
Pentru gusturi de.. . profan!
1942

George POP-CĂLINEȘTI

Inscripție

Am observat pe gardul tău
O placă mare: „Câine rău”.
Dar câine n-ai, încât înclin
Să cred că-i pusă de vecin.

1973

V. D. POPA

Cât de mare

Cât de mare... ești un prost!
Știi tot cerul pe de rost,
Dar nu poți să faci un pas
Dacă nu te duc de... nas.
1946

Victor Ion POPA

Paradox

De-i adevăr în ce se spune –
Că toate fetele sunt bune,
Cum se întâmplă că din ele
O parte ies neveste rele?...
1971

Aurelian POPESCU

Cronica unui naiv

I-a dat, sărmanul, ce-a putut
Și chiar o casă i-a făcut;
Că-i fără interes, aleasa
I-a dovedit, stricându-i casa!
1974

Caten POPESCU

Unui poet pletos

Ar fi mai bine de te-ai tunde.
Luând exemplu de la fete...
Talentul nu se-ascunde-n plete;

În plete știi cine... se-ascunde.
1941

Grigore POPESCU

Imposibilul

Nici cu-o epigramă fermă,
Cât ai fi de percutant,
Nu străpungi o epidermă
Dacă e de elefant!
1982

Constantin PĂUN

Epigramistul N. Ghițescu zice că seamănă cu Asnavour[30]

Când te privesc ceva mai bine,
Observ că parcă-aduci cu el;
Dar el nu seamănă cu tine –
Nu-i nici epigramist, nici chel!
1982

Valentin Smarand POPESCU

Gura lumii

Auzind c-au divorțat,
O vecină se încruntă:
— Oare, ce i-a apucat?. ..
C-au scos bani frumoși la nuntă!

---

[30] *Charles Aznavour* (născut Shahnour Varenagh Aznavourian, armeană Շահնուր Վաղինակ Ազնավուրյան, pe data de 22 mai 1924 la Paris) este un cântăreț, compozitor, actor și activist public francez de origine armeană. Este unul dintre cei mai simpatizați și mai longevivi cântăreți francezi, fiind totodată și unul dintre cei mai cunoscuți cântăreți francezi în restul lumii. A apărut în peste 60 de filme și a compus peste 1000 de cântece.

1983

C. POPESCU-BERCA

Unui provocator la duel

Mi-a aruncat cu anasâna
Mănușa, fără de temei...
Ce-o face fără ea, căci mâna
S-o spele, n-are obicei?
1943

P. POPESCU-PEPPO

Epitaf

Aici zace bietul Igrec,
Care veșnic a fost criță;
A murit văzând că popa
Îi dă vinu-n linguriță!
1936

I. C. POPESCU POLYCLET

Constatare

Doamne, până unde merge
Nărăvașul soartei vai!...
Că te face chiar și rege
Câte-odată... la un bal.
1933

G. N. FOPESCU-TÎNȚĂRENI

Prostiei

Drama ta - o știu –
Indignare naște:
Propriul tău fiu
Nu te recunoaște.
1975

Valeriu POPOVICI

Femeia

„Femeia-i sfântă... Ne dă zile”,
Grăiește-o cugetare-adâncă,
Dar cu-nțelesuri mai subtile:
Ne dă, dar ni le și mănâncă!
1940

Corneliu POPP-NELI

Unui epigramist

Cincinat, fiind în stare
Gravă de ebrietate,
I-ar fi zis lui nea' Cutare
„Talentatul meu confrate”.
1972

Ion Larian POSTOLACHE

Mie însumi

Nu duelez cu nimeni; adversarul
De-mi iese-n față, nu mă tem de el.
Cu mine însumi, biet, îmi port amarul,
Că sunt cu mine-n permanent duel!
1975

Ion POTOPIN

Poetului insipid

Citind poemul lui rebel,
Un adevăr ni se impune:
Nu-i important ce spune el,
E important ce... nu ne spune.
1976

Teodor PRACSIU

Epitaf lui Păstorel

M-a nenorocit groparul
Cu nemernica lui sapă!
A săpat adânc, tâlharul,
Până când a dat de apă!
1939

Alexandru PREDESCU

Proprietarului meu

Eu ți-am promis, în chip firesc,
Că nu mă mut pân' nu-ți plătesc
Și cum respect tot ce discut,
Nu ți-am plătit, deci nu mă mut.

1940

Ion PRIBEAGU

Un sfat bisericoșilor

În biserică de intri,
Ai să mergi cu pas domol.
Inima să-ți fie plină
Iar capul fie-ţi gol!
1898

Sextil PUȘCARIU

Unor femei care-și ascund vârsta

Să le urăm acestor doamne
La anii care nu i-au spus,
Să aibă cât mai multe toamne,
Că primăverile s-au dus!
1973

Taisia PUȘCAȘU

Unei pianiste începătoare

Domnișoara Mița are
La clavir, răbdare mare;
Dar socot că cei ce-ascultă
Au răbdare și mai multă.

George RANETTI

Unei septuagenare care pretinde să i se spună „Bébé”

La pretenția matale,
Ca să fie justă treaba,
Iată ce-am găsit cu cale:

Să schimbăm „Bébé” în... „baba”!
1983

Nicolin RĂDUICĂ

Unei cochete

Te-a-mpodobit cu-atâtea grații
La leagăn, zâna ursitoare,
Că, darnică, cum ești din fire,
Le-mparți acum la fiecare.
1934

Florica RĂDULESCU

Sinonimie

Spre-a menaja obrazuri „tatuate”,
Mai multe sinonime s-au ivit:
„E-n vârstă”, „cam trecut” sau „în etate”,
Când e, de fapt, de-a dreptul ramolit!
1976

Mircea RĂDULESCU

Croitorului meu

Pe croitorul meu, Ilie,
L-am amânat cu-o datorie
Până-ntr-o zi, când, plictisit,
Pierzând răbdarea.. . m-a croit!
1915

Const. A. RETORIDE

Norocului

Mărginit! Dă-11 gropi! Zbanghiu!
Ce răbdare minunată...

Îl insult de când mă știu
Și nu sare să mă bată!
1914

Const. RÎULEȚ

Unui pictor

I-am dat bani mulți, golind sipetul,
Să-mi facă în ulei portretul,
Dar el a șters-o secătura!
Așa că mi-a făcut... figura.
1906

Radu D. ROSETTI

Unui amic

Prea ești categoric tu:
Când spui nu, rămâne nu.
Dar de ce nu vrei mata,
Când spui da, să fie da?
1976

Sandu RUSSU

În loc de epitaf

Nu pot săpa în slove reci
„Aici dormi-voi mii de ani”,
Că locul meu nu e „de veci”,
Ci-nchiriat pe șapte ani...
1938

Aurel RUSTEA

Valoarea epigramei

Mă-ntreba un negustor:

— Cam cât iei pe-o epigramă?
— Drept să spun, mulțumitor:
Două-njurături de mamă.
1983

Alecu I. SANDA

Unei amice

Cu atâtea frământări
Provocate de-o idilă,
A trecut prin multe stări,
Însă nu prin cea civilă.
1976

Octav SARGEŢIU

Unui „creator”

Vizitat de poezie
Numai noaptea - noaptea scrie.
Ziua, ca trezit din vis,
Râde singur de ce-a scris.
1978

Florea SAVU

Unui prost

Când îți vorbește, presupui –
Văzând ce seacă-i orice frază –
Că în pustiul minții lui
Nu se găsește nici o oază.
1978

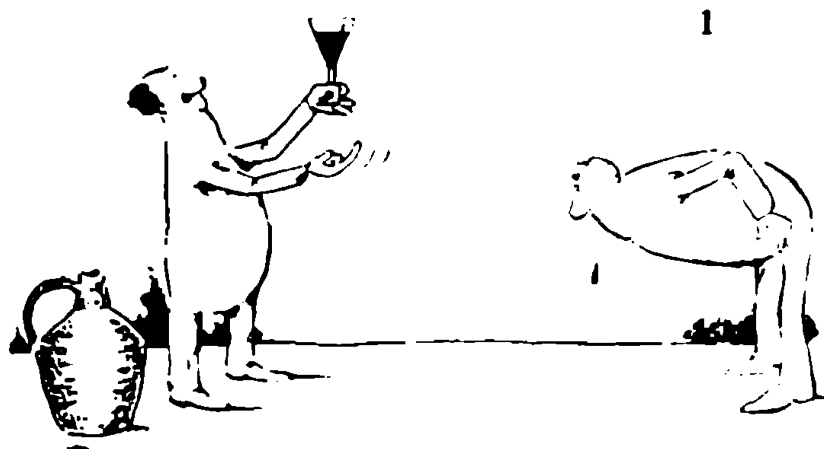
Ion SANDULESCU

Unor logodiți

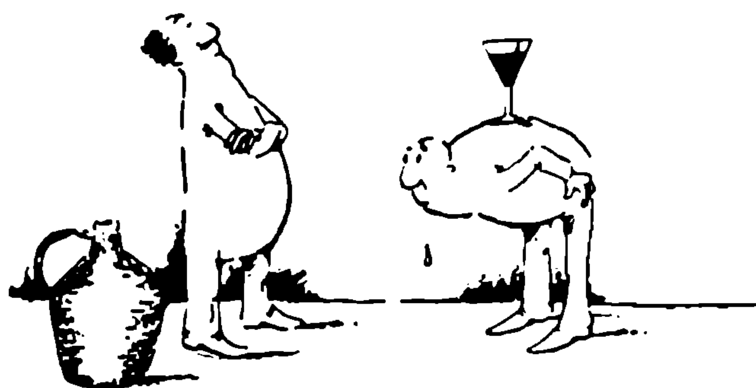
Că-i doctor el - ea-l vrea bărbat,
Iar el o vrea - că zestre are.
Știința e de cumpărat,
Iar dragostea e de vânzare.
1900

V. SCÎNTEIE

1

2

Epitaf

Sub această blândă floare
Zace-un pumn de praf stingher,
Ce-a rămas din piatra care
S-a izbit de-un caracter.
1972

Leonida SECREȚEANU

Unui avocat

Că n-ai procese, nu-i rușine;
Notariat tu faci adese,
Și orice act făcut de tine
E-o mare sursă de procese!
1943

Ioan E. SEVERIN

Actriței Ics

Așa ne-a vrut superba divă:
Pe „dânsul”, că-i bogat în bani,
Pe mine fiindcă - dimpotrivă –
Sunt mai sărac ceva în.. . ani!
1945

Valentin SILVESTRU

Ironie

Dintre poeții care mor
De propria chiar mână-a lor,
Acei - atâți - câți mai trăiesc,
Probabil nu se recitesc.
1912

Dim. SIMIONESCU-SIMICEL

Banalitate

Cel mai bun dentist din urbe,
Cu-aptitudinile sale
Face ca oricare altul:
Scoate dinți și ia parale!
1938

Romeo SLATINEANU

Pe mormântul unui avar

Plecat din viața efemeră,
Hrănește viermii subterani;
Priviți-l! După-atâția ani,
E-ntâia masă ce-o oferă!
1939

Virgiliu SLĂVESCU

Retrospectivă

La fel ca la un teanc de bani,
Privește-n poze vechi, uitate.. .
Avea pe-atunci în minus ani,
Dar și un plus de demnitate.
1975

Corneliu SOFRONIE

Unui creator

Mie, stilul său nu-mi place,
Că-i ermetic, nepătruns,
Cu idei ce s-au ascuns
De rușine că-s sărace!
1963

J. SPIRESCU

Amendament

Mi-au transmis aseară știrea
Ochii fetei, inocenți:
Banii n-aduc fericirea
Dacă nu-s suficienți.. .
1983

Elian STANCU

Deziluzie

De când mi-ai terminat portretul
Și-ai strâns, maestre, șevaletul,
Bubică urlă cu ecou
Și latră-ntr-una... la tablou.
1934

Gh. STĂNCULESCU

D-șoarei T. P.

Atâta te-ai fardat
C-ai fi produs scandal,
Nu la un simplu bal,
Ci chiar la bal mascat!
1938

D. N. STĂNESCU

Consecințele alcoolului

Cum să cred că-s fioroase,
Când crâșmarul, nea' Costică,
Are trei perechi de case
Din rachiu și secărică?

1938

Dumitru T. STĂNESCU

Unui bătrân, rău la suflet

Contrar aspectului său fizic,
Eu prea bătrân nu îl socot:
E alb la păr, fără-ndoială,
Da-n cerul gurii-i negru tot.
1935

Petre STĂNESCU

Unui recenzent

Citit-am cronică-n ziar
C-aproape-o știu și pe de rost.
Un lucru însă nu mi-e clar:
Volumul este bun sau prost?
1071

Nelu STERE

Epitaful unuia care a călătorit mult

Veșnic a umblat hoinar,
Stând acasă foarte rar;
Chiar și-acum, când a apus,
Doarme.. . dus!
1940

Aurel STERESCU-OREL

Amicii noștri

Amicii noștri ce sunt oare?
Sunt păsările călătoare:
Când este cald la noi, sosesc,

Iar când e frig ne părăsesc.
1897

Theodor M. STOENESCU

Unuia cu relații

Cât de solid tutor ai pune
La pomul care-i altoit,
De n-are rădăcini prea bune
El moare când l-ai răsădit.
1979

Petre STOIAN

Mofturi

Pe duduca de Cotnar,
Zaibărul n-o vrea mireasă;
Are farmec, are har,
Dar nu-i place, că e.. . Grasă.
1978

Aurel STORIN

Unui calamburgiu

Tot servind aceeași ciorbă –
Socotind-o de efect –
Ai ajuns, la prima vorbă,
Să devii curat... infect.
1934

Iancu STROESCU

„Melomanul”

La concert - nu-i un secret –
Sforăia în mod discret,

Iar când s-a trezit, a zis:
— Mi-a plăcut, a fost un vis!
1972

Ion St. SUCIU

Ciudățenie

Uneori în viață –
Lucru curios –
Când le spui pe față,
Toate-ți ies pe dos.
1980

Alexandru SUHAROSCHI

Unui actor

M-am bucurat când l-am văzut
În rolul lui de condamnat,
Dar mult noroc nu am avut,
Că-n actul doi a evadat!
1973

Emil ȘAIN

Unui parvenit

O s-aducem pentru el
(C-are zile numărate),
Un coșciug mai larg nițel,
Ca să poată da din coate.
1971

Mircea ȘANDRU

Unei Desdemone[31] *răgușite*

O ucidea neîndoios
Nefericitul african.
Chiar dacă n-ar fi fost gelos,
Ci doar un simplu meloman.
1973

Virgil ŞCHIOPESCU

Noua angajată

S-a ivit, nu știu de ce,
O colegă nouă

[31] Soția lui Otello, personaj din opera lui Verdi, creată după tragedia lui Shakespeare.

Și cu cea care mai e
Stau degeaba două.
1981

Florea ȘTEFĂNESCU

Pe mormântul unui critic literar

În pământul care-l ține.
Zace criticul defunct.
A ajuns și el, în fine,
Azi, în cel mai critic punct.
1946

Dumitru TABACU

Avocaților

Avocații spun întruna
Că urăsc și ei minciuna;
Ei o spun, tot ei s-o crează,
Că, atuncea, chiar.. . pledează.
1935

Gheorghe I. TĂZLĂUANU

D-lui Ian… I ….

Un bătrân să satireze
Pe-alt bătrân, nu este greu:
Nu e greu să copieze
Cineva portretul seu[32].
1873

Gheorghe TĂUTU

Logofătului Tăutu

Străbunul meu, vel logofet

Era la suflet darnic:
Știind că n-am s-ajung poet.
M-a hărăzit... paharnic!
1971

Nicolae TĂUTU

Autoironie

Cu Vlahuță sunt leit:
Nici el nu e decorat...
El, fiindcă n-a primit.
Eu, fiindcă nu mi-au dat.

D. TELEOR

Definiţie

Epigrama-i o formulă
De-a lua oricărui as
Muștele de pe căciulă,
Ca să i le pui pe nas!
1941

Titus TENȚIU

Logică

Popa Man[33] e om cu cap,
Bere bea-n polobocel!
Doar nu-s capră - zice el –
Să mă mulțumesc c-un țap!
1936

Al. O. TEODOREANU

De la Vlahuță citire...

Spuse Ghiță într-un tremur

Bând din vinul de opt lei:
Nu de sticlă mă cutremur.
Ci de conținutul ei!
1981

Gabriel TEODORESCU

Din culise

„De-al tău succes, iubită-amică,
Din inimă m-am bucurat!”
Atât a apucat să zică
Și inima i-a și cedat!
1982

Mihai TEOGNOSTE

Acustică

Acustica e bună
Și face chiar furori:
Întâi auzi sufleurul
Și-n urmă pe actori.
1907

Leonte THIERER

Romeo modern

Îți dedic șoptite stanțe,
Trist, sub cerul monoton:
Julieto, dă-mi speranțe
Sub cămașa din balcon!
1979

Petre TIPĂRESCU

Unui om de nimic

Că ești o simplă nulitate,
O secătură, un spanac,
Un nătărău, un terchea-berchea,
De ce s-o spun? Mai bine tac!
1938

Alexandru TIRON

Capricii de vară

Acum e cald și dulce timpul...
Acum e parcă o cisternă...
De ne-nțeles e anotimpul...
Ca o metaforă modernă!
1973

Ștefan TITA

Poesis

Când Jupiter născu pe-Atena[34],
Veni pe lume și... migrena.
Poeții, astăzi, nasc idei
Și-„oftează” alții pentru ei.
1981

Sanda TOMA

Gastronomică

În literatură,
Când vorbim de burtă,
Eu sunt prăjitură,
Păstorel e turtă!

George TOPÎRCEANU

Paralelă

Mașina e ca o nevastă,
De care, dacă nu-ți prea pasă,
Ori nu te-ascultă și-i năpastă,
Ori dă în gropi, și-apoi te lasă.
1977

Rodica TOTT

Personalitate

Omul ăsta ține cu tot zorul
Să exprime puncte de vedere –
Și-și citează antevorbitorul
Care n-a avut nici o părere!
1973

C. TRANDAFIR

Egoistul

În lupta dintre *noi* și *eu*
Sau dintre-*al nostru* și *al meu,*
Oricâte piedici ar avea
Tot va sări... de partea sa.
1978

Mircea TRIFU

Instantaneu la tribunal

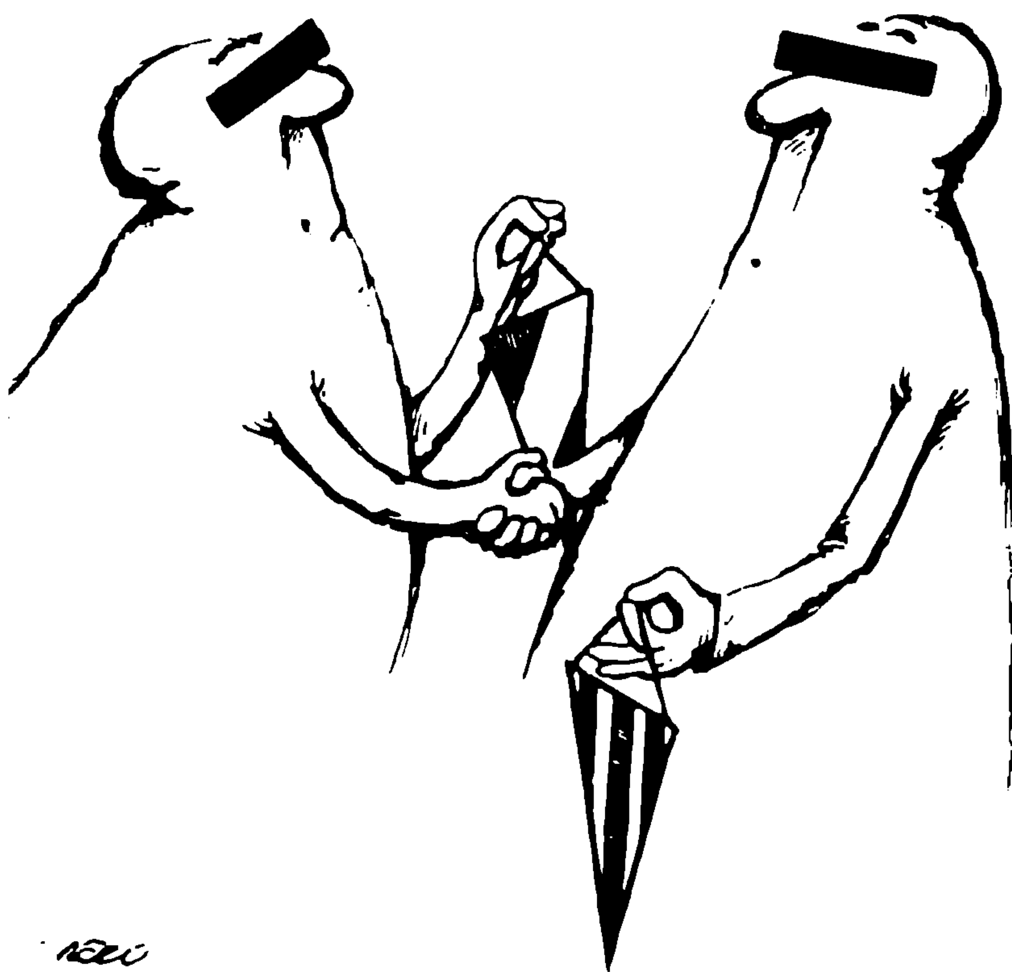
Săli aglomerate
De împricinați;
Unii au dreptate,
Alții avocați.
1975

Ștefan TROPCEA

Unui candidat la studenție

E tipul candidatului perfect
De când încearcă, nu mai știe anul...
Impune însă tuturor respect,
Că-i mai în vârstă mult decât decanul.
1976

Mihai TRUFAȘU

Comercială

Ospătari, bufetieri,
Vânzători sezonieri,
Șefi de săli cu mare-afiș...
Toți o apă și-un bacșiș!
1982

Constantin TUDORACHE

Seară de dans

— Ce factor de risc
Te-a frânt, odalisco?...
Lumbago, menisc?
— Hernie de DISCO!
1984

Zeno TURDEANU

Unui poet

Cum cu fiecare rimă
El comite câte-o crimă,
Volumașul lui stingher
E un fel de... cazier.
1978

Nicolae ŢAŢOMIR

Tinerilor „modernişti”

Se cred inovatori în artă,
Izbind în epigoni pitici;
De-ar mai citi, ar ști că poartă
Veșminte noi... de la bunici!
1973

Gabriel ȚEPELEA

Epitaf unui premiant

Zace-aici un ins cuminte
Ce din lume-acum s-a dus –
Fericit că de-azi-nainte
O să aibă numai +.
1936

Titi ULMU

Teatru absurd

Pe scenă totul e perfect,
Se simt actorii ca acasă;
Nu are piesa subiect?...
Dar scaunelor ce le pasă?!
1970

Gh. UNGUR

„Politeţe”

Nu știu care-o fi pricina,
Dar cântarul - ce mirare! –
Se înclină, bată-l vina,
Numai către vânzătoare.
1982

Mircea URSEI

Obiceiuri

Când văd cum trage la măsea,
Îmi zic că timpul nu prea fuge:
Era un prunc pe când sugea,
Acum e mare și tot suge.

1983

Iyu VAISMAN

Conjugală

Soața, vrând să-mi facă cheful,
Când prestanța mi-o verific,
Recunoaște că sunt șeful,
Dar cu titlu... onorific.
1982

Vasile VAJOGA

Lui George Lesnea

S-ascult pe Lesnea-n epigramă
N-ar fi în fond grozavă dramă;
Durerea-i alta și mă curmă:
Îmi cere să și râd la urmă.
1955

George VASILESCU

Despre punctualitate

De câte ori a-ntârziat
Pe loc a fost sancționat,
Că șeful rău se enervează
Când cineva... îl concurează.
1981

V. D. VASILIU

Tinerilor „obosiți” din tramvaie

Dacă ei pe bancă stau,
Să-nțeleagă tot poporul:
Se-odihnesc pentru că au

De parcurs tot viitorul!
1981

Georgeta VATAVU

La expresia fizionomiei unei fetiţe

Căutătura-ți va război,
Zâmbirea-ți cere pace;
Și să mă-mpac cu tine voi.
Dar să mă bat îmi place!

Iancu VĂCĂRESCU

Unei antologii de epigrame

În volum, ca într-o zeamă,
Autorii, toți intrară;
Numai biata epigramă
A rămas pe dinafară.
1976

Vasile VARADEAN

Unui poet

Sonore versuri te pricepi a face.
Chemate, rimele îți vin la trap;
Dar, ca Victoria din Samotrace[35],
Ele au aripi, însă nu au cap!
1939

Nicolae VĂTĂMANU

Reflecție

---

[35] Celebră statuie antică, reprezentând pe zeița victoriei. A fost descoperită în stare deteriorată, în insula Samothrace din Marea Egee.

Văzu cândva un cămătar
Pe-un biet nenorocit coșar;
Privindu-l, zise cu mândrie:
„Vai, ce murdară meserie!”
1907

VERO

Marginalii la un roman polițist

Deși mă-atrage, nu-l citesc;
Ar fi zadarnică-aventură,
Când criminalu-l bănuiesc
De la-nceput... din semnătură!
1982

Dragoș VICOL

Unui motociclist

Își iubea motocicleta
Mai ceva decât pe Geta.
Și gonind spre Țăndărei,
A murit de dragul ei.
1963

Ștefan VIDA

Unui critic literar

Și-a preschimbat condeiu-n sapă
Și-i priceput: la o adică,
De bagă el pe unu-n groapă,
De-acolo nu se mai ridică.
1980

Sorin George VIDOE

Unuia, lipsit de caracter

Că-i lipsește caracterul,
E o glumă rău venită;
Dânsul îl posedă, însă în valută convertită.
1936

Petru VIERU

Arheologie

În pământ un ol carmin,
Dar verdictu-i evaziv:
Unii zic că-i chiup de vin,
Alții... urnă de bețiv!
1983

Valentin VIŞINESCU

Vecinului

Facem toți economii
Anulând deșteptătorul:
Ne trezim în zori de zi,
Când își bate el covorul.
1977

Costin VÎLSU

Curiozitate

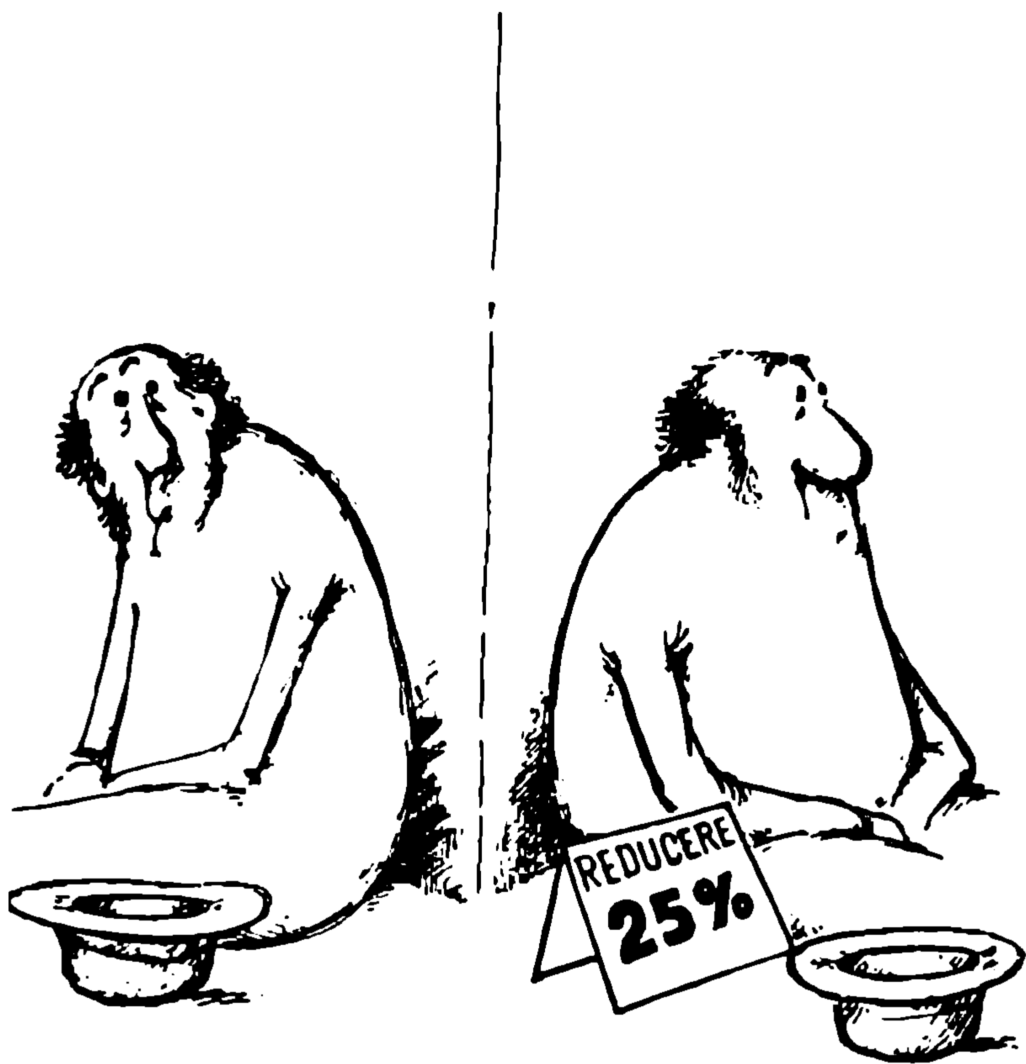
— Tăticule, acest pletos
E un străin? — Fii serios!
De-al nostru e, ce vrei să fie?
Dar e străin de frizerie!
1976

Ion VLADIMIR

Unuia

Pe trunchiul unui pom în floare
Cu grijă ai crestat un semn,
Să-ți amintești de ziua-n care
Aveai o inimă de lemn.
1976

Costel VLĂDESCU

REDUCERE
25%

Unui profesor

La gramatică-n predare,
Nu-și depune-n van silința:
Tot elevul e în stare
Să-i *decline...* competința.
1932

George VOEVIDCA

Unui preot

În altar puțin e-n sticlă
Sângele lui Dumnezeu,
Dar în beci ai opt butoaie
Și te-mpărtășești mereu!
1941

FI. VOICAN

Uneia care exagerează cu silueta

Contrar ca în Chamisso[36],
Povestea ta-i mai sumbră:
Tu ți-ai pierdut ființa
Și ai rămas o umbră!
1939

I. VOLEDI

Unui neglijent

De gripă spre-a se face bine,

---

[36] Adalbert von Chamisso (1871-1938), poet și prozator romantic german de origine franceză. Principala sa scriere este povestirea *Extraordinară întâmplare a lui Peter Schlemihl,* unde descrie drama unui personaj care și-a vândut umbra.

Se folosește de buline,
Dar cei de prin tramvai insistă
Să folosească și-o batistă.
1980

Ion VULPESCU

Unei doctorițe, în autobuz

Locul ți-am cedat atent –
Bucuria ți-a fost mare:
Eu sunt primul pacient
Pus de tine pe picioare!
1979

Ioan ZAHARIA

Prostul

„Doar prostu-i fericit” –
Zic - spune un adagiu...
El însă a zâmbit,
Crezând că-i un omagiu.
1974

Ion ZAHARIA

Unui revizor necinstit

Când a prins în deficit
Un gestionar, odată,
Într-atât l-a săpunit,
Că l-a scos basma curată!
1970

George ZARAFU

Unor frumoase

Prinde sângele să-mi fiarbă
Când mă aflu-n preajma voastră;
De-aș avea, ca alții, barbă,
Cred c-ar deveni albastră.

Al. CLENCIU

Precizare

O spun cu vârsta mea epocii,
În graiul nostru românesc,
Că toamna numărăm bobocii,
Da-n alte anotimpuri cresc.
1932

Florea FLORESCU

EDITURA FACLA

Lei 11,50

firește,- Fante senil, sau magistrat, sau pește,/ Tu tot poet ai fi și-atuncea, prost.

[26] Titlul complet al epigramei este: „Unui plagiator oare iscălise în revista *Flacăra* o epigramă de a mea”. Catrenul îi este „dedicat” lui Cincinat, care într-adevăr făcuse acest lucru. Regretatul scriitor Mircea Pavelescu, nepotul celor doi frați epigramiști, a explicat această întâmplare - nu singulară - spunându-ne că Ion îi aducea uneori lui Cincinat epigrame, spre a le supune părerii fratelui mai mare, pe care-l considera maestru. Cincinat punea hârtia lui Ion, undeva, peste manuscrise de-ale sale, iar când i se solicitau epigrame, lua din teancul respectiv și le înmâna redacției. Evident, este o motivare, chiar dacă nu prea temeinică. Ceea ce rămâne neexplicat este faptul că în volumele de epigrame ale lui Cincinat și Ion (ambele din 1925, cel al lui Ion fiind editat postum), figurează două epigrame identice.

[27] Inițial adresată scriitorului Octav Dessila, angrenat într-un lung duel epigramatic cu M. Pavelescu.

[28] „Restul e tăcere” - ultimele cuvinte ale lui Hamlet, din tragedia lui Shakespeare.

[29] N. Gr. Mihăescu-Nigrim (1871-1951), scriitor. A purtat un duel epigramatic cu Cincinat Pavelescu, dovedindu-se inferior maestrului.

[32] S-a păstrat forma arhaică „seu”, în loc de „său”, pentru necesitatea de rimă.

[33] Într-o variantă, în loc de „Popa Man” figurează „Victor I.”, acesta din urmă fiind Victor Iamandi (1891-1939), gazetar și om politic.

[34] Potrivit legendei, Atena (Minerva) s-a născut din capul lui Zeus.